

τος τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος μέρος αὐτῆς, καὶ ἂν ἤθελον ἐγκαταλείψει αὐτό.

Ἄρθρ. 52.

Οἱ κύριοι τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι πάντοτε πολιτικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τῶν ἐπιτρόπων, παραγωγελιοδόχων, ὑπηρετῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 53.

Εἰς τὰς ἐν τῷ πρώτῳ Νόμῳ προβλεπόμενας περιστάσεις οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων ἐκβάλλουν τὸ πρόστιμον, ἀλλὰ χρεωστούν τ' ἀναφέρουν μέρους πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, ἥτις δύναται νὰ ἐγκρίνῃ, ἐλαττώσῃ, αὐξήσῃ, ἢ καὶ ἀπορρίψῃ τὸ πρόστιμον, δύναται δὲ νὰ ἐπιβάλῃ καὶ αὐτὴ τὸ πρόστιμον αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 54.

Αἱ περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὅλα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ ὁχλάσεως μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 55.

Διὰ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ τὰ πρὸς γεωργίαν καὶ κρεοπωλίαν (τροφὴν) ζῶα, τὰ ὅποια ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τελώνιον, δίδεται ἐγγύησις ἐγγράφου, ὅτι δὲν θέλουν ἐξαχθῇ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀνυπερβλήτου προθεσμίας δὲν παρουσιασθῇ ἀπόδειξις τελωνείου, ὑποτελωνείου, ἢ τελωνιακοῦ τινος σταθμοῦ, περὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀποδιβάσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι νὰ πληρώσιν τὸ ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ νενομισμένον τελώνιον.

Ἄρθρ. 56.

Ἡ πρὸς λύσιν τῆς ἐγγυήσεως δεδομένη ἀπόδειξις τῆς ἀποδιβάσεως, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἐπ' ἀκριβὲς, τὸ εἶδος, τὸ ποσόν, ἢ θάρος, καὶ τὸ ποιὸν τῶν μεταφερθέντων πραγμάτων, καὶ ν' ἀναρρῇ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ μετ' ὁποῖον συνωδεύοντο.

Αἱ ἀποδείξεις αὗται συνυπογράφονται καὶ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 57.

Οὐχ ἥττον καὶ ἐὰν τὰ μεταφερθέντα ζῶα, ἢ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ὅσα διελάμβανε τὸ δηλωτικόν, δίδεται ἀπόδειξις ἀποδιβάσεως δι' ὅσα πραγματικῶς ἀποδιβάσθησαν, καὶ πληρόνεται διὰ τὰ ἐλλείποντα ἀπλοῦν τελώνιον ἐξαγωγῆς, ἐὰν δὲ ᾖναι πλειότερα πληρόνεται διὰ τὰ περιπλέον διπλοῦν τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 58.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἄλλων μηνῶν μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 55 τεθείσης τριμήνου προθεσμίας, προσαγά-

γῃ ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἀξιοπίστους ἀποδείξεις, ὅτι ἐκ περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως δὲν ἐδυνήθη νὰ φέρῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἀπόδειξιν ἀποδιβάσεως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τελώνιον.

Ἄρθρ. 59.

Μετὰ παρέλευσιν τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παραχωρουμένης δευτέρας τριμήνου προθεσμίας, δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ οὐδεμίᾳ αἰτησίᾳ ἐπιστροφῆς τοῦ πληρωθέντος δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρ. 55.

Ἄρθρ. 60.

Τὰ δηλωτικὰ τῶν ἐπὶ ἐγγυήσει μεταφερομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους δημητριακῶν καρπῶν καὶ ζώων, ἀντιγράφονται εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον, τοῦ ὁποῖου ἀπόσπασμα διευθύνεται κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν. Εἰς ταύτην ἀποστέλλονται ὁμοίως κατὰ μῆνα ἐγγεγραμμένα εἰς λεπτομερῆ πίνακα καὶ τὰ παρουσιασθέντα ἀποδεικτικὰ ἀποδιβάσεως, ἀφοῦ ληφθῇ προηγουμένως σημειώσεις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου βιβλίου.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

Περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης προσορμιζομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 61.

Πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται πλοίων, τὰ ὅποια ἐκ τρικυμίας, ἐχθρικῆς καταδιώξεως, ἢ ἄλλου τινὸς τυχαίου συμβάντος ἤθελον ἐξ ἀνάγκης προσορμισθῇ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἶναι εἰς χρέος νὰ φανερώσωσι εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τὰς αἰτίας τῆς προσορμισεώς των. Ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰ διατεταγμένα εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 περὶ δηλώσεως τοῦ φορτίου των, τότε μόνον ὅταν ἤθελον ἀπορρῶσιν νὰ ἐκφορτώσωσι μέρος τοῦλάχιστον τοῦ φορτίου των.

Ἄρθρ. 62.

Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῆς ἐκφορτώσεως ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἡ δήλωσις δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὰς ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκομένας πραγματείας ὡς πρὸς τὸ εἶδος τὸ ποιὸν ἢ τὸ ποτὸν (μέτρον ἢ θάρος) ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28.

Ἄρθρ. 63.

Ἐὰν τὰ ἐξ ἀνάγκης προσορμισθέντα πλοία ἔχωσι χρεῖαν ἐπισκευῆς, καὶ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ἡ ἐκφόρτωσις των ὁλόκληρο; ἢ κατὰ μέρος, οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι προηγουμένως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 περὶ δηλώσεως τῶν φορτίων, καὶ πᾶσα μὴ ἀκριβὴς δήλωσις ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποδιβάσονται τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα καὶ κατατίθενται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρ. 64.

Ἀποτεθέντων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου δύνανται νὰ μένωσιν ἐκεῖ ἐνὰ μῆνα καὶ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἡμίσεως καθ' ἑκάτον ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἐὰν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου δὲν ἐπιδικασθῇ πάλιν εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, θέλουν μετατίθεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἀποταμιεύσεως.

ὄρμον, ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχὴ τοῦ Βασιλείου, ἐμπορεύματα μὴ δηλωθέντα εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἢ ὄρμον ὅπου ἐφθάσεν, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον, καθόσον δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐφορτώθησαν μετέπειτα καὶ δὲν ἐπεβλήθη εἰσέτι ἡ προκειμένη ποινὴ.

Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα εὐρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὸ δηλωτικὸν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δηλώσιν διαλαμβανομένων, πληρόνεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ ἀπλοῦν τελώνιον, τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὰ ἐλλείποντα, θεωρούμενα αὐτὰ ὡς τῆς ἀρίστης ποιότητος. Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἶσθαι καλητέρου εἶδους, ἢ καλητέρας ποιότητος τῆς εἰς τὸ δηλωτικὸν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δηλώσιν διαλαμβανομένης, ἐπιβάλλεται ὡς χρηματικὴ ποινὴ τὸ τετραπλοῦν τοῦ τέλους τοῦ ἀναλογουμένου εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας. Ἐάν δὲ τὸ εἶδος εἶναι κατωτέρας ἀξίας, ἢ ἡ πραγματικὴ ποιότης εἶναι χειρότερα τῆς δηλωθείσης, τότε ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τῶν τελευταίων τούτων, καθόσον ἡ διαφορὰ δὲν προήλθεν ἀπὸ συμπεσοῦσαν φθορᾶν. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαταγόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὡς ἐκ τῶν ποινῶν τούτων τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἀπαλλάττονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομίμου τελωνίου. Ὅσακις ἡ ἐκφόρτασις τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ πλοίου δὲν πραγματοποιῆται ὁλόκληρος εἰς τὸν λιμένα, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀταξίαι, γίνονται εἰς τὰ δηλωτικὰ τῶν πλοίων αἱ ἀνήκουσαι σημειώσεις περὶ πάσης διαφορᾶς, ἥτις εὐρέθη μετὰ τὸ δηλωτικὸν καὶ τοῦ φορτίου.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ τοῦ τετραπλοῦ τελωνίου ἐπιβάλλεται καὶ ὅταν ἐμπορεύματα ἀνήκοντα νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸ δηλωτικὸν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δηλώσιν, ἐσημειώθησαν εἰς τὴν περὶ ζωοτροφιῶν καὶ ἐφοδίων τῶν πλοίων σημείωσιν.

Ἄρθρ. 21.

Δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ δηλώσῃ ὅσα εἶδη, κυρίως μὴ ἐμπορεύσιμα, φέρουν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβάται ἐρχόμενοι ἀπὸ μέρη ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν ἢ ἀπιστέλλονται δι' αὐτῶν πρὸς ἄλλους. Τῶν τοιούτων εἰδῶν ὑποχρεοῦται ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθακτηρίου, ἐπὶ ποινῇ-πρόστιμου δρ. 50—200 νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ σημείωσιν καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, διὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ καθυκτῆριον εἰσόδου τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος εἰδῶν.

Ἄρθρ. 22.

Πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εἰσάγων δι' ἰδίον του λογαριασμὸν, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν παρουσιάζεται παραλήπτης, εἶδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας, οἷον καυσόξυλα, ἀνθρακας, ὀπώρας καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ δηλώσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) αὐτῶν, ὀφείλει νὰ φανερόνῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ ἢ

τῆς ἀναπληρωτικῆς δηλώσεως, καὶ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν τελώνην νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ μέτρησιν, ἢ ζύγισιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 23.

Τῶν ἐξῆς ἐμπορευμάτων, ὅσων δὲν δύναται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ ἐπ' ἀκριβῆς τὸ ποσὸν (μέτρον ἢ βάρος) ὀφείλει, ἐάν δὲν ἐξαιρῆται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 15 ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δηλώσεως ταύτης, νὰ τὸ δηλώσῃ τοῦλάχιστον, ὡς ἔγγιστα. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ μετὰ τὸ δηλωθέντος ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν ποσοῦ (μέτρον ἢ βάρους) διαφορὰ, δὲν ἐπιφέρει ποινὴν, ὅταν δὲν ὑπερβαίῃ, ἐπὶ μὲν εἰδῶν ἀνεπιδέκτων μειώσεως, οἷον μετάλλων, ξύλων οἰνοποιμαῶν καὶ τῶν ὁμοίων, δύο καθ' ἑκάτον, ἐπὶ δὲ εἰδῶν ὑποκειμένων εἰς μείωσιν, οἷον γεννημάτων, βυσσῶν κλ. δέκα καθ' ἑκάτον. Ὅταν τὸ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) τῶν ἀποβιβάσθέντων ἐμπορευμάτων εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ δηλωθέντος, πληρόνεται, οὐχ' ἥττον τὸ ἀπλοῦν τέλος, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον ἐλλείψεν ὑπὲρ τὰ δύο ἢ τὰ δέκα καθ' ἑκάτον, κατὰ τὸ εἶδος τῆς πραγματείας. Ὅταν δὲ ᾖναι περισσότερον τὸ ὑπερβάλλον, τὰ δύο ἢ δέκα καθ' ἑκάτον, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν τετραπλοῦ τελωνίου.

Ἄρθρ. 24.

Ἐάν, κατὰ τὸν διάπλου συνβῇ βλάβη ἢ καὶ παντελὴς φθορά, ἐμπορευμάτων τινος, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἅμα φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα, καὶ τότε ὁ τελώνης συνωδευμένος ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν μεταβαίνει εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ τὰ περὶ τῆς συμβάσεως βλάβης καὶ τῶν περιστατικῶν αὐτῆς, συντάττει πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ, παρὰ τῆς συνοδευσάσης αὐτὸν λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ὑγειονόμος χρεώσῃ νὰ θέτῃ τὸ «ἐθεωρήθη» ἐπικυρῶν αὐτὸ καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του εἰς ἕν ἑκαστον δηλωτικὸν ἢ ἀναπληρωτικὴν δηλώσιν, τὰ συνταττόμενα κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ θέτων ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἀριθμὸν αὐξοῦντα, νὰ καταχωρῇ αὐτὰ εἰς τὸ βιβλίον, ἐπίτηδες κρατούμενον παρ' αὐτοῦ. Ἐπομένως δὲ θέλει διευθύνει ταῦτα πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως ὑπόκειται ὁ ὑγεινόςμος εἰς πρόστιμον 50—200 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 26.

Ὅσακις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τὸ παλαιὸν αὐτοῦ δηλωτικὸν, διότι δὲν ἀπεβίβασεν ὅλα τὰ ἐμπορεύματά του, σημειοῦνται ὀπισθεν ἢ παρὰ πόδας αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς βιβλίον εἰσαγωγῆς, ὁ ἀριθμὸς, τὸν ὅποιον ἔθεσεν ὁ ὑγειονόμος εἰς τὸ ἐπιστρεφόμενον δηλωτικὸν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, τὰ εἶδη, ἢ ποιότης καὶ τὸ ποσὸν (μέτρον ἢ βάρος) τῶν ἀποβιβάσθέντων ἐμπορευμάτων, καὶ ἐπικυροῦνται ταῦτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ὁ δὲ λιμενάρχης

τόμηναι χρήματα, ἐὰν δὲν ἔχωσι δικταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας νὰ τὰ παρχιδίδωσιν εἰς τι διοικητικὸν ταμεῖον πλησιέστερον κείμενον, ὅτε πέμπουν πρὸς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον τὴν περὶ παραδόσεως τῶν χρημάτων ἀποδείξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κρατοῦσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ τακτικὰ ἐξῆδα, παρχιδίδουν τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον ἢ τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, ἀπὸ τὰ ὅποια λαμβάνουσι τὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀποδοχῶν των τυχόν ἀπαιτούμενην ποσότητα, καὶ στέλλουν μηνιαίαν κατάστασιν εἰς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον.

Ὅπου ὑπάρχουν βοηθοὶ ἐλεγκταί, ἐκτελοῦσιν οὗτοι τὰ χρέη τῶν ἐλεγκτῶν ἰδίως, συμπεριζόντι δὲ τὴν λοιπὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὑποτελωνεῖου.

Η'. Σταθμάρχαι.

§. 26. Οἱ σταθμάρχαι τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν διαφέρουν κατὰ τὸν βαθμὸν μόνον ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν ὑποτελωνείων, διὼν δὲν συγχωρεῖται εἰσαγωγὴ ξένων ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς μόνον, ὅτι, ὡςάκις πρόκειται περὶ ἐξαγωγῆς διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, οἱ σταθμάρχαι ὀφείλουν νὰ λάβωσι προηγουμένως τὴν περὶ τούτου ἀδειαν τῶν προϊσταμένων τελωνείων ἢ ὑποτελωνείων, ἐπομένως ἐκτελοῦν τ' αὐτὰ χρέη τὰ δικταγμένα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. 1.

Θ'. Φύλακες τελωνιακῶν θέσεων.

§. 27. Οἱ διωρισμένοι φύλακες εἰς τελωνιακὰ φυλαχεῖα δὲν εἰσπράττουν δικαιώματα, ἐπομένως οὔτε βιβλία ἔχουν νὰ κρατήσωσιν· ἡ δὲ ὑπηρεσία των περιορίζεται εἰς τὸ νὰ βεβαιῶνται, ὅτι τὰ πρὸς εἰσαγωγὴν, ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν παρουσιαζόμενα ἐμπορεύματα ἐπλήρωσαν ἤδη τὸ ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένον τέλος, ἢ εἶναι ἐλεύθερα τέλους· τῶν δὲ λοιπῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα τυχόν ἤθελον συλλάβει ἐξαγόμενα ἢ εἰσαγόμενα λαθραίως, νὰ κάμνωσι κατὰσχεςιν, καὶ ν' ἀναφέρονται ἀμέσως εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ τὸ ὑποτελωνεῖον, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐχρητῶνται, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περαιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Ι'. Φύλακες.

§. 28. Κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν διαταγὰς ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνεῖου, καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιφύλακος, ὅπου ὑπάρχει, ὀφείλουν οἱ φύλακες νὰ προσέχωσι νυχθημερόν διὰ νὰ μὴ εἰσάγωνται ἢ ἐξαγῶνται ἐμπορεύματα, ὑπεκφεύγοντα λαθραίως τὴν πληρωμὴν τῶν κανονισμένων δικαιωμάτων. Δὲν συγχωροῦν ἐπομένως τὴν εἰσβίβασιν εἰς πλοῖα ἢ τὴν ἀποβίβασιν ἐξ αὐτῶν οὐδενὸς εἶδους ἐμπορευμάτων, ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου, διαλαμβάνουσιν σαφῶς τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ εἰς ἄλλην παρὰ τὰς διωρισμένας ὥρας, καθ' ἃς εἶναι ἀνοικτὸν τὸ κατάστημα τοῦ τελωνεῖου, ἢ ἀπὸ ἄλλα μέρη παρὰ τὰ διωρισμένα. Ὅσάκις δὲ ἤθελον συλλάβει ἐμπορεύματα

πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν, κομιζόμενα κατὰ παράβασιν τῶν κανονισμῶν, συλλαμβάνουν αὐτὰ, καὶ τὰ φέρουν εἰς τὸ τελωνεῖον διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Οἱ φύλακες ἐκτελοῦν τὰ χρέη των ταῦτα ἢ περιφερόμενοι εἰς διάφορα μέρη, καθ' ἃς λαμβάνουν διαταγὰς, ἢ ὁδηγίας, ἢ καὶ φυλάττοντες εἰς ὠρισμένην θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἄνευ ἀδείας τῶν ἀνωτέρων των.

ΙΑ'. Ἐπιστάται διαμετακομίσεως.

§. 29. Ὅπου ὑπάρχουν διωρισμένοι ἰδιαιτέροι ἐπιστάται τῆς διαμετακομίσεως, ἔχουν οὗτοι ἰδίως τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς τίθενται τὰ πρὸς διαμετακομίσιν ἐμπορεύματα. Κρατοῦν τὰ κανονισμένα ἰδιαιτέρα βιβλία περὶ τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν, τῆς εἰσαγωγῆς των πρὸς ἀνάλωσιν, ἢ διαμετακομίσιν, ἢ τῆς ἐξαγωγῆς των διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους· ἐκτελοῦν δὲ τὴν ὑπηρεσίαν των κατὰ τὰ ἐν τῷ τελωνιακῷ Νόμῳ ὠρισμένα, ὑπὸ ἰδίαν μὲν αὐτῶν εὐθύνην, ἀλλ' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνεῖου, εἰς ὃν καὶ ὑπάγονται.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ ἀποδόσεως λογαριασμῶν.

§. 30. Τὰ τελωνεῖα διεύθυνουν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας κατάστασιν τῶν ὅσα εἰσέπραξαν καὶ παρέδωκαν εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ὁμολογίας ἐμπόρων. Εἰς τὰς καταστάσεις ταύτας ἐπισυνάπτονται τὰ γραμμάτια καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν ταμιῶν δι' ὅσα παρέλαβον.

§. 31. Εἰς τὰς μηνιαίας καταστάσεις συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ διαχείρισις ὅχι μόνον τῶν ἰδίων τελωνείων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς ταῦτα ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν.

§. 32. Τὰ τελωνεῖα ἀποστέλλουν κατὰ τριμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας λογαριασμὸν τῆς διαχείρισεως αὐτῶν, καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ κατὰστημάτων, συνωδευμένον μὲ τὰ πρὸς ἐξελέγξιν ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα. Τοὺς τῶν ὑποτελωνείων καὶ σταθμῶν λογαριασμοὺς ὀφείλουν οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων νὰ προεξετάζωσι καὶ ἐξελέγχωσι διὰ τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

§. 33. Εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς τετάρτης τριμηνίας ἐπισυνάπτεται γενικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐτησίου διαχείρισεως εἰς διπλοῦν ἀντίτυπον.

§. 34. Οἱ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιαζόμενοι λογαριασμοί, ἐξελέγχονται ἀμέσως ἀπὸ τοὺς διαμένοντας παρ' αὐτῇ δύο ἐπιθεωρητάς, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν, ὅταν, ἀφ' οὗ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δικαιολόγησις αὐτῶν, ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας, εἶναι προσωρινῶς ὑποχρεωτικὰ ὡς πρὸς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Τμήμα	Αύξων ἀριθμ.	Τελωνεῖα	Τάξις	ὑποτελωνεῖα	Τάξις	Τελωνιακοὶ σταθμοὶ	Φυλακεῖα
3. ΝΑΥΠΛΙΑΣ.	9	Ναύπλιον	1	Ἄστρος Λεωνίδιον	2 3	Ἅγιος Ἀνδρέας	Τυρὸς Πούληθρα Μῦλοι Τουλών
	10	Ἰδρα	2	Πόρις Ἐρμιόνη	1 3	Μέθαινα	Σαμπάριζα Τροιζήν
	11	Πέτζαι	2	Ἐπίδευρος Λιμηρὰ Κορωνίς	2 3	Ἰέραξ Κυπαρίσσι Πορτοχέλι	Βαλανίδεια
4. ΚΑΛΑΜΩΝ.	12	Καλάμαι	2	Κορώνη Νησίον	2 3	Ἄλμυρὸς Κυτριά Πεταλίδι	
	13	Γύθειον	3			Βάτικα Καρδαμύλη Λιμένι Ἀρχάγγελος	
	14	Πύλος	3	Κυπαρισσία Τριφυλία	2 2	Μεθώνη Πρώτη	Λαγυρίαι καὶ Κακόδατοι Γαργαλιάνοι
5. ΠΑΤΡΩΝ.	15	Πάτραι	1	Λίγιον Ναύπακτος	1 2	Ἀκράτα Ἀντίρριον	Λιθαράκια Τεμένη Καραβοστάσι Ψαθόφυργος Τροιζόνια
	16	Ἄμφισσα	3	Γαλαξείδιον Βιτρινίτζα Ἀντίκυρρα Δομβρένα	1 3 2 3	Χόστις Λειβαδόστρα	Ψάθα Βουδόρευμα
	17	Κόρινθος (ἔδρα Λουτράκιον)	3	Ζάχολη Καλαμάκιον	3 3	Κιάτος καὶ Εὐλόκαστρον	Στραβά
6. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.	18	Κυλλήνη	3	Κατάκωλον	1	Ἀλφειὸς Πυργί	Ἅγιος Ἰσίδωρος Κουνουπέλι
	19	Μεσολόγγιον	2	Ἀνατολικὸν Νεοχ. καὶ Κατοχή	1 3	Βασιλάδι Σκάλα Κατοχῆς	Κρουνέρι
	20	Βόνιτζα	3	Καρθασαράς Παλαιοχαλιά Μακρυνόρος	3 3 1	Λευτράκι	Ζαζέρδα Ἄκτιον Χελοβίθιστρον Βλόχα καὶ Ἀράπη Ἰγριελαία (Κομπότι) Χελώνη Μενίδι
	21	Ἀστακὸς	3	Μύτικας	2		Ἅγ. Παντελεήμων
	22	Ἰταμος	3				Καλλιδρόμη Ἰταμος Μολόχα

Άρθρ. 117.

Ὁ ἐπιθεωρητής, ἄμα λαβὼν γινώσκων τῆς καταμνήσεως, ἐπιχειρεῖ διοικητικὴν προνακρίσιν, καὶ ἂν ἐκ τῆς προνακρίσεως λάβῃ βασίμους ὑπονοίας τῆς ἀληθείας τῆς καταχρήσεως παύει τὸν ὑπάλληλον ἀντικαθίστων αὐτὸν προσωρινῶς δι' ἄλλου, καὶ ἀναφέρει ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων, πρὸς τὴν ὁποίαν διευθύνει μετὰ ταῦτα καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς προνακρίσεως, συνοδεύων αὐτὰ μὲ ἐκθεσιν λεπτομερῆ.

Άρθρ. 118.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων ἐνεργεῖ τὰ πειραιτέρω κατὰ τὴν ἀρμοδιότητά της ὡς πρὸς τὴν προσωρινὴν ἢ τὴν ὀριστικὴν παύσιν, καὶ τὴν παραπομπὴν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ καταχραστοῦ ὑπαλλήλου.

Άρθρ. 119.

Ὅταν ἡ καταμνήσις λαθρεμπορίου ἢ ἄλλης τινὸς παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν, ἢ καταχρήσεως ὑπαλλήλου τινὸς, ἀποδειχθῇ, ἀφοῦ τὸ δημόσιον λάβῃ τὸ γενομισμένον τελώνιον, ὁ ἰδιώτης, ἢ ὁ τελωνιακὸς φύλαξ, ὅστις ἔκαμε τὴν καταμνήσιν, λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς.

ΚΕΦΑΛ. IV.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ τελωνίου.

Άρθρ. 120.

Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τελωνίου εἶναι γενικὴ, ἐπομένως καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν δημοσίας ὑπηρεσίας ἀρχῆς τινος εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς αὐτήν. Ἐξαιρέσις γίνεται μόνον δυνάμει ἐιδικοῦ Β. Διατάγματος.

Άρθρ. 121

Πρὶν πληρωθῇ τὸ τελώνιον, δὲν συγχωρεῖται νὰ σηκωθῇ τὸ ἐμπόρευμα, καθ' ὅσον δὲν ἔβλεπεν ἐπιτρέπεσθαι προθεσμίας διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Άρθρ. 122.

Ἐὰν ἐμπροθέσμως δὲν πληρωθῶσι τὰ ἀπὸ ἐμπορὸν τινα ὀφειλόμενα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων νομίμων καταδικαστικῶν μέτρων, κρατεῖται ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἔβλεπε φέρει μετὰ ταῦτα, ὅσον μέρος ἀρκεῖ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του. Ἐὰν δὲ ἡ κράτησις αὕτη δὲν ἀρκέσῃ εἰς τὸ νὰ τὸν παρακινήτῃ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του, ἐκποιοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας τὰ κρατηθέντα ἐμπορεύματα.

Άρθρ. 123.

Διὰ πᾶσαν εἰσπράξιν εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐκδώσῃ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διπλότυπον ἀποδεικτικόν, προσυπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐλεγκτὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς δὲ τὸ στέλεχος ὑπογράφει ὁ πληρώσας τὸ τελώνιον.

Ἄν οὗτος δὲν ἤξεύρῃ νὰ γράψῃ προσκαλεῖται τρίτος τις, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται νὰ ὑπογράψῃ ἀντὶ τοῦ πληρωτοῦ ὁ ἴδιος προϊστάμενος ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Αἱ περὶ τριπλοτύπων καὶ διπλοτύπων ἐν ἰσχύει διατάξεις ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Άρθρ. 124.

Ὅσακις ἡ παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένη χρηματικὴ ποινὴ δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐπανορθωτικῶν χρηματικῶν ποινῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, αὗται θέλουν λογίζεσθαι ὡς πρόστιμα.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Άρθρ. 125.

Αἱ περὶ τελωνείων ἐν ἰσχύει ἄχρι τοῦδε διατάξεις ἀκυροῦνται καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Άρθρ. 126.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 15 ἰουλίου τρέχοντος ἔτους.

Άρθρ. 127.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι καθ' ὅσον εἰς ἐκάστην ἀνήκει. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Αριθ. 2928

16800.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀφορώντων τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν καὶ νὰ διαρρυθμίσωμεν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελωνείων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ σχηματισμοῦ καὶ διαρρύσεως τῶν Τελωνείων.

§. 1. Τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους μετὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλκχείων διακροῦνται εἰς ἑξ τμήματα· τὰ δὲ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα ὑποδιακροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, θέλουν υποβάλλεσθαι τὰ ἐμπορεύματα μὲν ὅλον τοῦτο εἰς τὰς τῆς ἀποταμιεύσεως πλῆρωμας καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 65.

Ἄν τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρῳ 63 ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον, ἀλλὰ ἀποκμισθῶσι δι' ἄλλου, πληρώνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τὸ κανονισμένον δικαίωμα τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρ. 66.

Ἄν πλοῖον προσορμιζόμενον ἢ ἀναχωρῶν ὑπόκειται εἰς ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὅτις γίνεται ἀφ' οὗ δοθῶσι τὰ δηλωτικά καὶ αἱ ἀναπληρωτικαὶ δηλώσεις.

Ἄρθρ. 67.

Καὶ αὐτὰ τὰ ἐλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, χρεωστεῖ ὅμως ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, νὰ εἰδικοποιήσῃ προηγουμένως τὸν ἀνώτερον ἀξιωματικόν, καὶ νὰ εἰσέρχεται εἰς αὐτὰ συνοδευμένος ἀπὸ τὸν λιμενάρχον.

Ἄρθρ. 68.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὀρεῖται νὰ ἐπισκέπτεται πᾶν εἰς ἐπίσκεψιν ὑποκείμενον πλοῖον ὅταν ἀναχωρῇ, δύναται δὲ νὰ ἐπισκέπτεται τὰ εἰς τὸν λιμένα προσορμισμένα ὅσας τὸ κρίνει ἀναγκαῖον· εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου τελευταίαν ἐπίσκεψιν θέλει συνοδεύεσθαι παρὰ τοῦ λιμενάρχου.

Ἄρθ. 69.

Ἄνίσως πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἡμιδαπὸς ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὑποχρεοῦται διὰ τοῦ λιμενάρχου καὶ υποβάλλεται εἰς πρόστιμον 25—100 δραχμ. πληρονομένων εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν. Ἐὰν δὲ ὁ ἀντισταθεὶς πλοίαρχος εἴναι ἀλλοδαπὸς ἐνεργοῦνται τὰ ἀνωτέρω συνδρομῇ τοῦ προξενίου εἰς τὸ ὑπάρχει μὴ ὑπάρχοντος δὲ προξενίου, ἐπιμελεία τοῦ λιμενάρχου.

Ἄρθρ. 70.

Εἰς τοὺς εἰσερχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου προϊσταμένους τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, εἶναι εἰς χρέος αἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα, νὰ ἀοίγωσι τὰ κλεισὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ νὰ χορηγῶσι πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των. Τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπισκέψεως συντάσσεται ἐκθεσις ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, τοῦ λιμενάρχου καὶ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, εἰάν ᾖ ἀναγκαῖα πρὸς βεβαίωσιν ἀνακαλυφθείσης τινὸς παραβάσεως, τούναντίον δὲν γίνεται ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 71.

Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ σημειοῖ ἐκάστοτε εἰς

τὰ ναυπηγικὰ ἔγγραφα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ, τὸ ὅποῖον φέρει τὸ πλοῖον.

Ἄρθρ. 72.

Οἱ εἰς ξένας ἐπικρατείας διωρισμένοι ἐλληνικοὶ Πρόξανοι, Ὑποπρόξανοι καὶ προξενικοὶ Πράκτορες χρεωστοῦν νὰ πληροφωρῶνται, ἂν εἰς τὰ δηλωτικά των ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχομένων πλοίων ἐλληνικῶν διαλαμβάνονται ἀκριβῶς ὅλοι αἱ ἐν αὐτοῖς πραγματεῖαι κατὰ τὸ εἶδος, ποῖον καὶ ποσὸν (βάρους ἢ μέτρον). Ὅσας δὲ ἀνακαλύψωσι κατὰ ταῦτα διαφθοράς, πιστοποιοῦν τὸ περιστατικὸν δι' ἐγγράφου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ εἰ δυνατόν τοῦ ἐμπορίου πρὸς ὃν ἐπέμπευσεν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ἀναφέρουν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Περὶ ἀποταμιεύσεως καὶ διαμετακομίσεως ξένων ἐμπορευμάτων.

Α'. Ἀποταμίευσις (entrepôts).

Ἄρθρ. 73.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου ὑπάρχουν εἰς Π. Πάτρας, Σύβαν, Ὑδραν, Νυκπλίον καὶ Πειραιᾶ καταστήματα ἀποταμιεύσεως (entrepôts) εἰς τὰ ὅποια ἀποτίθενται πρὸς κληρὸν τὰ ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζόμενα ἐμπορεύματα, ὅσα οἱ ἔμποροι δὲν θέλουν νὰ εἰσάξωσιν ἀμέσως εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατανάλωσιν. Ταῦτα καταστήματα θέλουν συστήθῃ καὶ ἄλλα δι' ἰδιαιτέρων Διαταγμάτων, ἂν ἡ σύστασις αὐτῶν ᾖ θεωρηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφέρουσα.

Ἄρθρ. 74.

Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευτικὰ καταστήματα ἐναποτιθέμενα ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα τέλους τῆς εἰσγωγῆς, δύναται δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους χωρὶς νὰ υποβληθῶσιν εἰς δικαίωμα ἐξαγωγῆς· ἐν ὅσῳ ὅμως μένουν ἀποταμιευμένα πληρῶνουν κατὰ τετραμηνίαν ἓν καθ' ἑκάτον ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, αἱ δὲ ὀγκώδεις καὶ ἐλαφραὶ δύο καθ' ἑκάτον.

Τὰ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κατηγορίαν ὑπαγόμενα ἐμπορεύματα θέλουν προσδιορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

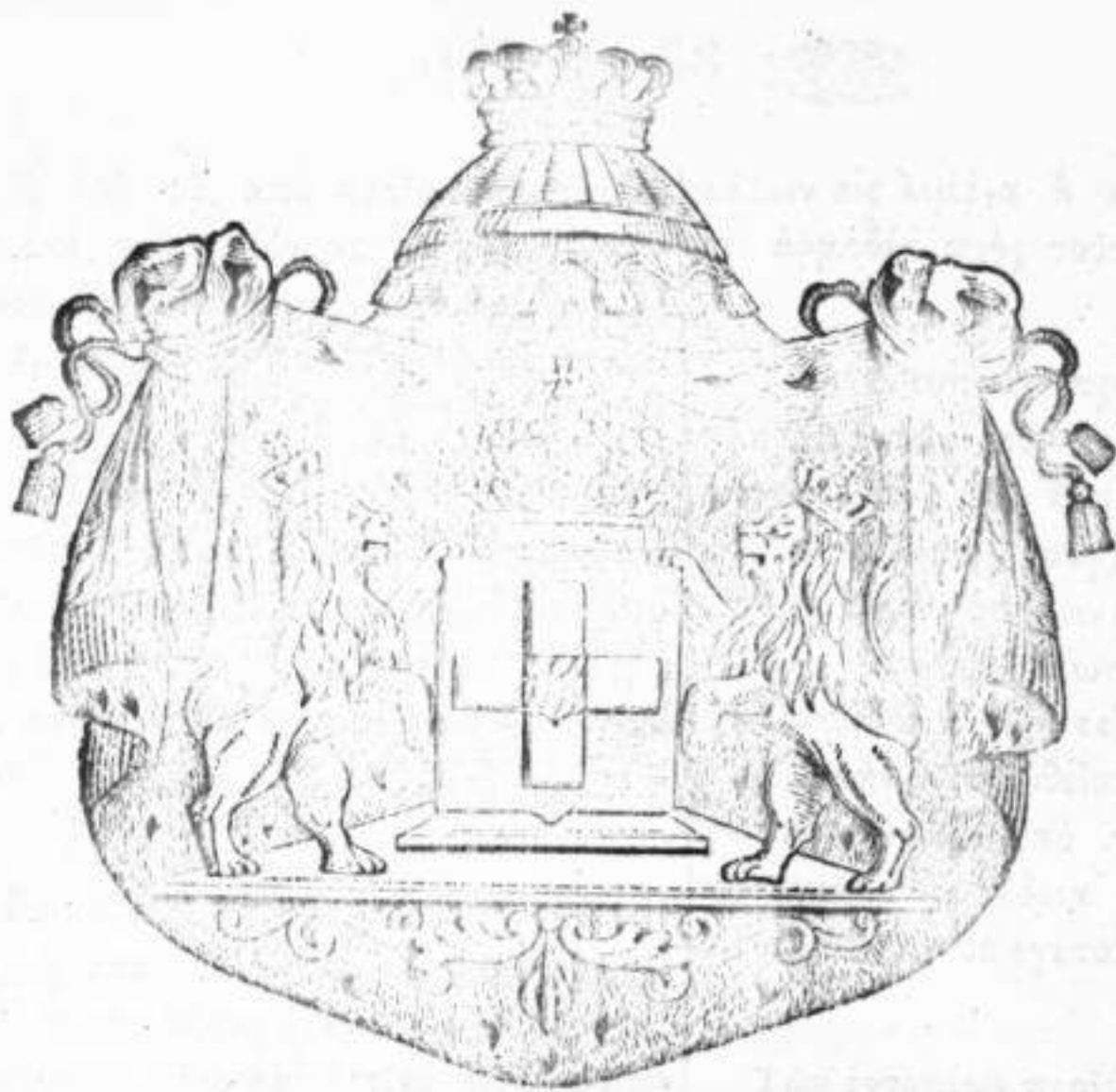
Ἄρθρ. 75.

Δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εἶδη κυρίως ὑποκείμενα εἰς ἐμπρησμόν, δυσώδη, ἢ δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας ταύτας ἐναποτιθεμένα ἄλλα εἶδη. Τὰ τοιαῦτα συγχωρεῖται νὰ θέτῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην ὁ ἔμπορος.

Ἄρθρ. 76.

Εἶδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας, οἷον·

- α) Ξύλα διὰ κύσιμον, οἰκοδομὴν καὶ ναυπηγίαν, ξύλινα σκεύη, δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάναι, πτυάρια, στεφάνια, καθήκλαι, κόσκινα καὶ τὰ παρόμοια·
- β) Χόρτινα σχοινιά, ψάθαις καὶ τὰ παρόμοια·
- γ) Πήλινα δοχεῖα καὶ τὰ παρόμοια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 12.

1872.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος Περί ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους. — Διάταγμα Περί σχηματισμοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀφορώντων τὸ προσωπικὸν αὐτῶν. — Δηλοποιήσεις Περί παραδόχης τῶν τραπεζικῶν γραμματικῶν παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν.

Ἀριθ. 2928

17100

ΝΟΜΟΣ

Περί ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΝΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλιντες νὰ ἀναπληρώσωμεν τὸν ὑπάρχοντα περὶ τελωνείων ὀργανισμὸν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, καὶ νὰ καταστήσωμεν ἀσφαλέστερον τὸν ἐλεγχὸν τοῦ κλάδου τούτου τῶν δημοσίων ἐσόδων,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας,

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περί σχηματισμοῦ τῶν Τελωνείων.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀκριβῇ τήρησιν τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαταττομένων περὶ εἰσαγωγῆς,

ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως τῶν εἰς τελωνίων ὑποκειμένων πραγμάτων, καὶ διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν διωρισμένων τελῶν ἐπὶ τῆς διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως, θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιθεωρηταὶ τελωνείων, τελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ καὶ φυλακεῖα, κατὰ τὸ περὶ τούτου ὑπὸ σήμερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον Ἑμέτερον Διάταγμα.

Ἄρθρ. 2.

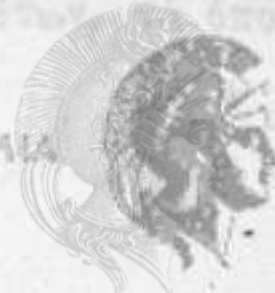
Ὡς ἐμπορεύματα δὲ θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελωνιακῶν τελῶν, ὅλα τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα ἀντικείμενα, ἐπιτήδεια εἰς ἀγορὰν καὶ πώλησιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἤδη μεταχειρισμένων εἰδῶν ἐνδυμασίας, σιολισμοῦ ἢ καθαριότητος (toilette) καὶ λοιπῶν παρομοίων τῶν πρὸς ἄμεσον ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν ὁδοιπόρων, ἐπιβατῶν, τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων ἢ ἀγωγιατῶν.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περί τελωνιακῶν τελῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς ἐξα-

κολλάται ἀμέσως ἐκ νέου ἡ διασάφισις εἰς τὸ προσδιω-
ρισμένον μέρος, ὅπου θέλει διαμένει τρεῖς ἡμέρας. Ἐκαστος
τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως ὑπαλλήλων, καὶ ἐν γένει οἱ προ-
στάμενοι τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν, ὅσοι ἀμελήσουν τὴν
ἀκριβοῦς ἐκτέλεσιν ἐνδὸς ἐκάστου ἐκ τῶν διαταττομένων ἐν
τῷ παρόντι ἄρθρῳ καὶ τῷ ἄρθρῳ 28 περὶ δημοσιεύσεως
τύπων, θέλουν τιμωρεῖσθαι μετὰ πρόστιμον 50—300 δραχ.
Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκτίμησις
ἐμπορεύματός τινος ἔγινε παρ' ἀξίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ
τοῦ ποινικοῦ Νόμου περὶ τούτου ὁρισμένων, οἱ ἐνοχοὶ θέ-
λουν τιμωρεῖσθαι καὶ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μετὰ τὸ
τετραπλοῦν τοῦ τέλους τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὴν διαφο-
ράν, ἥτις ἤθελεν ὑπάρχει μετὰ τῆς ἀληθοῦς τιμῆς, καὶ
τῆς παρ' ἀξίαν κηταδειχθείσης.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ τοῦλάχιστον ἀπαξ
τῆς ἐβδομάδος, ἡ ὁσάκις ἔχη βαρεῖας ὑπονοίας, χρεωθεῖ
νὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐν ὅσῳ ταῦτα
εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου, καὶ
ἀφοῦ ἡ τελωνιακὴ Ἀρχὴ θεωρήσασα αὐτὰ ἔδωκεν ἤδη τὴν
ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ νὰ τὰ παραβάλλῃ μετὰ τὰς περὶ
αὐτῶν εἰς τὰ τακτικὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένας
ἤδη ἐγγραφάς. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελεν ὑπάρχει
ἀταξία ἢ διαφοραὶ, συντάττει πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον
ὑπογράφουσι καὶ παρὰ τοῦ τελωνίου, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ
παρὰ δύο μαρτύρων, τὸ ὑποβάλλει πᾶντα εἰς τὸν ἁρ-
μόδιον ἐπιθεωρητὴν τοῦ τμήματος, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ
εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 37.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα εἴτε διὰ τὰ ἐκ-
τὸς τοῦ Κράτους εἴτε πρὸς μεταφορὰν ἐντὸς αὐτοῦ, ὀφεί-
λει πρὶν ἀρχίσῃ τὴν εἰς τὸ πλοῖον εἰσβίβασιν αὐτῶν νὰ
δώσῃ λεπτομερῆ διασάφισιν κατ' εἶδος, ποῖον καὶ ποσὸν
(βάρους ἢ μέτρον) εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχὴν, ἥτις ἐπιθε-
ωρεῖ καὶ συγκρίνει τὰ εἰσβιβαζόμενα μετὰ τὰ εἰς τὴν δια-
σάφισιν περιεχόμενα εἶδη, καὶ δίδει τὴν ἄδειαν τῆς εἰς-
βιβάσεως. Ἐὰν εὑρεθῇ διαφορὰ μετὰ τῶν εἰς τὴν δια-
σάφισιν διαλαμβανόμενων καὶ τῶν εἰσβιβαζομένων, εἴτε
κατὰ τὸ εἶδος, εἴτε κατὰ τὸ ποῖον ἢ ποσὸν (βάρους ἢ μέ-
τρον) ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 ὁρισμένα.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς, κατὰ συνέπειαν
τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιθεωρήσεως, συντάττει τὸ
δηλωτικὸν τοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον διευθύνει εἰς τὴν λιμε-
νικὴν Ἀρχὴν, ἥτις, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου καὶ τὴν
βεβίωσιν ὅτι ἐπεβιβάσθησαν ὅλα, καὶ μόνον τὰ ἐν τῷ
δηλωτικῷ διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα, τὸ παραδίδει
εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Ἐπὶ τούτου ἔχει δικαίωμα ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ, καὶ χρεω-
θεῖ, ὁσάκις λάβῃ βαρεῖας ὑπονοίας, ὅτι τὰ εἰσβιβασθέντα
ἐμπορεύματα δὲν εἶναι σύμφωνα μετὰ τὸ δηλωτικόν, νὰ
διατάττῃ ν' ἀνοίγῳνται τὰ κιβώτια, δοχεῖα, ἢ δέματα
πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἄδειαν

νὰ ἐκφορτώσῃ τὸ πλοῖον, πρὸς ἐξέλεγκσιν τοῦ φορτίου.
Καὶ μόνον ἐὰν ἤθελεν ἀνκαλυφθῇ ἀταξία ἢ διαφοραὶ
μεταξὺ τῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένων ἐγ-
γραφῶν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν πραγματικῶς ἐπὶ
τοῦ πλοίου εὑρεθέντων, συντάττεται πρωτόκολλον σύμ-
φωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 39.

Πᾶν πλοῖον ἀναχωροῦν ἀπὸ λιμένα τοῦ Κράτους, δι'
ὅποιονδήποτε μέρος πρέπει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν τοῦ
φορτίου τοῦ πλοίου, νὰ δὲ τὸ πλοῖον προῆλθεν ἀπὸ ἄλλο μέρος
μετὰ φορτίον προερχόμενον εἰς αὐτὸ καὶ ἀκολουθῇ τὸν πλοῦν
του, γίνεται παρὰ τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς μνηεὶα τοῦ εἶδους,
τῆς ποιότητος καὶ τοῦ ποσοῦ (βάρους ἢ μέτρον) τῶν εἰς-
βιβασθέντων ἐμπορευμάτων ὅπισθεν ἢ παρὰ πόδας τοῦ
πρωτοτύπου παλαιῦ δηλωτικοῦ, καὶ ἐπιστρέφεται τοῦτο
εἰς τὸν πλοίαρχον, σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου
26 τοῦ παρόντος Νόμου.

Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν εἰς τὸ πρωτότυπον δηλω-
τικὸν δὲν ὑπάρχει τόπος κενὸς διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀνή-
κουσαι σημειώσεις, πρέπει νὰ συρράπτεται εἰς αὐτὸ χω-
ριστὸν φύλλον καὶ νὰ σφραγίζεται τοιοῦτοτρόπως, ὥστε
νὰ μὴν ἦναι δυνατόν, χωρὶς νὰ φαίνεται ν' ἀφαιρῇται τὸ
φύλλον.

Τὰ δηλωτικὰ μετὰ τὰ ὅποια ἐφοδιάζονται τὰ πλοῖα
σημειοῦνται κατ' αὐξαντα ἀριθμὸν εἰς βιβλίον κρατού-
μενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 40.

Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 γενο-
μένην παρ' αὐτῆς ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ
κάμῃ καὶ ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εὑρίσκωνται εἰσέτι εἰς
τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, ἐὰν δὲν εὑρῇ διαφορὰν τινα
μεταξὺ τῶν ἐπιβιβασθέντων ἐμπορευμάτων καὶ τῆς παρὰ
τοῦ τελωνείου γενομένης ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸ παρ'
αὐτοῦ κρατούμενον βιβλίον ἐξαγωγῆς, θέτει παρὰ
πόδας τῆς ἐγγραφῆς ταύτης τὸ «ἐθεωρήθη».

Ἄρθρ. 41.

Οἱ κυβερνήται τῶν πλοιαρίων τῶν ἀλλεινόντων σπόγ-
γους εἰς τὰ ἑλληνικὰ παράλια παρουσιαζόμενοι πᾶσαν
τρίτην ἡμέραν εἰς τὰ ὑγειονομεῖα πρὸς θεώρησιν τῶν
ναυτηλιακῶν αὐτῶν ἐγγράφων, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζων-
ται πᾶσαν φορὰν καὶ εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, διὰ νὰ
πληρύνωσι τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σπόγγου,
ὅσον ἔχουν ἀλλεινόμενον, καὶ δὲν εἰσάγουν πρὸς ἐσωτερι-
κὴν κατανάλωσιν, καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀποδεικτικὰ τῆς
πληρωμῆς καὶ ἐνταυτῷ δηλωτικόν· ἐὰν δὲ, συμπληρω-
θέντος τοῦ φορτίου τῶν μέλλουν ν' ἀπέλθωσιν ἐκτὸς
τῆς ἱπικρατείας, θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν
ἀρχὴν τοῦ τελευταίου λιμένος δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς
χωρὶς νὰ πληρώσωσι πλέον τελώνιον, ἀλλὰ παραδίδοντες
τὰ ὅποια ἐκ διαλειμμάτων εἶχον λάβει δηλωτικὰ με-
ταφορᾶς.

Αἱ λιμενικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν φροντίζειν
νὰ σημειώνωσι πάντοτε εἰς τὰ ναυτηλιακὰ ἐγγραφα τῶν
τοιούτων πλοιαρίων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν
τοῦ δοθέντος εἰς αὐτὰ δηλωτικοῦ τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ νὰ

Τμήμα	Αύξων ἀριθμ.	Τελωνεῖα	Τάξις	Υποτελωνεῖα	Τάξις	Τελωνιακοὶ σταθμοὶ	Φυλακεία
1. ΠΕΙΡΑΙΑΣ	1	Πειραιεύς	1	Αἶγινα Ἐλευσίς Μέγαρα Σαλαμίς Ἐπίδαυρος	2 3 3 3 3	Πορτοράφι Ἀνάβυσσος Μαραθῶν Ὀρωπὸς-Κάλαμος Πιάδα Σορικόν	Λαμπελάκια Ἅγιος Νικόλαος Φανερωμένη
	2	Χαλκίς	2	Λιδοβύσις Ὠρεοί Λίμνη Σκάπελος Σκιάνθος	3 2 2 2 2	Ἄγία Ἄννα Γλωσσά Ίλαιοδρομία	Ἐρέτρια Πάνορμον Ἀγνῶντος Λιθάδα Ξεροχάριον
	3	Κούμη	3	Κάρυστος Σαῦρος	2 2	Στοῦρα Ἀλιθέρι	
	4	Λαμία	2	Ἀταλάντα Ἀμαλιοῦπολις Στυλὶς Θρονίον Χαμάκον	2 2 2 3 3		Φούρκα Γαρδίκι Γιαννιτζοῦ Λιθανάτα Μελισσίνη Μώλος Ῥεβολιάρει Σούρπη Ταράτζα Βαρυμπόμπη
2. ΣΥΡΑΣ.	5	Σύρα	1	Κέα Κύθνος Μύκωνος Σέριφος Σίρνος Κίμνηλος Μήλος	2 3 2 3 2 3 1		Σαράλια Φάρος
	6	Νάξος	3	Πάρος (Παροικία)	2	Ἀντίπαρος Κέρκυρα Νάυστα	Ἀπαίρανθος Φιλώτιον
	7	Τήνος	3	Ἄνδρος Κέρθιον Γαύριον Πάνορμον	1 3 3 3		
	8	Θήρα	2	Ἀμουργός Ἴος	2 2	Ἀνάφη Φολέγανδρος Σίκυνος	Ἀθήναιον Ἀκρωτήριον Ἐπάνω Μεριὰ Ἐμπόριον Γωνία

καὶ ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς, ἰδίως θεωροῦν τὰ δηλωτικά, τὰ ἀναπληρωτικά δηλώσεις καὶ τὰς διασαφήσεις, εἰσπράττουσι τὰ τελωνικὰ δικαιώματα καὶ τὰς χρηματικὰς ποσότητας, κρατοῦν οἱ ἴδιοι τὸ ταμεῖον καὶ τὸ βιβλίον τῆς εἰσπράξεως, καὶ προσέχουν νὰ φυλάττονται ἐν τάξει καὶ ἐνήμερα ὅλα τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰσπράττονται τὰ πλοῖα, πρὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐξέτασιν, τὸ ζύγισμα, τὴν μέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων, συγκρίνουν τὰ δηλωτικά, τὰς ἀναπληρωτικάς δηλώσεις, διασαφήσεις καὶ τὰς σημειώσεις περὶ ζωοτροφῶν καὶ ἐφοδίων τῶν πλοίων μετὰ τὰ πραγματικῶς ὑπάρχοντα πράγματα.

Παχρυνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου, καὶ τῶν αὐτοῖς ὑποκειμένων ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων.

Κρατοῦν βιβλίον ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, ἀναφέροντες κατ' αὐτῶν εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ἐν περιπτώσει καταχρήσεως ἢ ἀμελείας. Βασίμου δὲ ὑπονοίας καταχρήσεως κατὰ ὑπαλλήλου διωκτοῦ, ζητοῦν παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παρὰ τοῦ διοικητοῦ, νὰ γίνῃ ἀμέσως διοικητικὴ προανάκρισις κατὰ τοῦ ὑπόπτου ὑπαλλήλου· δύνανται δὲ νὰ ἐνεργήσωσι ταύτην οἱ ἴδιοι, ὡς ἂν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, εἰδοποιούντες μολοντοῦτο τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν.

Παραλαμβάνουν κατὰ δεκαήμερον ἀπὸ τοῦς ὑπαγομένους εἰς αὐτοῦς ὑποτελώνας καὶ τοῦς σταθμάρχας τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα χρήματα, καὶ, καθόσον ταῦτα ἤθελον παραδίδεσθαι εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον, κατὰ ῥητὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διαταγῆς, τὰς ἀποδείξεις τῆς παραδόσεως, λαμβάνουν καὶ προσεξετάζουν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, συγκεντρώνουν τὴν ληψοδοσίαν αὐτῶν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ τελωνείου, παραδίδουν κατὰ δεκαήμερον εἰς τὰ διωρισμένα διοικητικὰ ταμεῖα τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα μετὰ τὴν κράτησιν τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀποστέλλουν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας κατάστασιν τῶν εἰσπραχθέντων, καὶ τῶν εἰς τ' ἀρμόδια διοικητικὰ ταμεῖα παραδοθέντων χρημάτων.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀσφαλῆ τήρησιν τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων μέχρι τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον.

Γ'. Ἐλεγκταί.

§. 21. Οἱ ἐλεγκταί λαμβάνουν τὰς διασαφήσεις, πρὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐκφύρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ εἰς τὸ ἀνοίγμα τῶν δέσμων καὶ δοχείων, καταγράφουν τὰς πραγματείας λεπτομερῶς κατ' εἶδος, ποιόν, καὶ ποσὸν εἰς βιβλίον ἐπίτηδες, παραβάλλουσι τὰ δηλωτικά καὶ τὰς ἀναπληρωτικάς δηλώσεις μετὰ τὰς διασαφήσεις

καὶ αὐτὰς μετὰ τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα, ἐπιστάτου εἰς τὴν καταμέτρησιν, ἢ τὸ ζύγισμα, καὶ προσδιορίζουν τὸ πληρωτέον τέλος, κατὰ τοὺς ὁρίτους τοῦ περὶ τελωνείων Νόμου, ἐκτιμώντες τὰ ἐμπορεύματα, ὡς ἂν τὸ τέλος πληρῶνται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἢ διακρίνοντας τὴν τάξιν αὐτῶν, ὅταν τὸ τέλος διαφέρῃ κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἐμπορεύματος, τὸ δὲ εἰσπρακτέον τέλος σημειῶται εἰς τὸ εἰρημένον βιβλίον.

Συνυπογράφουν εἰς τὰ ἐκδιδόμενα διπλότυπα πληρωμῆς, καὶ εἰς ὅσα ἄλλα ἔγγραφα αἱ τελωνικαὶ διατάξεις ἀπαιτοῦσι τὴν σύμπραξιν των, ἐκτελοῦσι δὲ τὰ ἔργα τοῦ ἐπιστάτου, ἢ τοῦ γραμματέως, ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτῶν.

Δ'. Γραμματεῖς.

§. 22. Οἱ γραμματεῖς εἶναι ἰδίως εἰς χρέος νὰ κάμωσι τὰς ἐγγραφὰς εἰς τὰ διάφορα βιβλία τῶν τελωνείων, καὶ ἐν γένει νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν γραφικὴν ἐργασίαν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαρὰν, τακτικὴν καὶ ἐνήμερον τήρησιν τῶν βιβλίων, καὶ φροντίζουν περὶ τῆς τακτοποιήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν τὴν εἰσπραξὶν ἀφορῶντων ἐγγράφων, καὶ ἐν γένει τῶν ἀρχείων, καθὼς καὶ περὶ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅταν ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ, βοηθοῦνται εἰς τὰς ἐργασίας των παρὰ τῶν ἐλεγκτῶν, ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματος τούτων, ἐκπληροῦσι τὰ χρέη των.

Ε'. Ὑπογραμματεῖς.

§. 23. Οἱ ὑπογραμματεῖς εἶναι ἐν γένει βοηθοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐργαζόμενοι κατὰ τὰς παραγγελίας τοῦ ἐπιστάτου εἰς εἰδικὰς ἐργασίας, οἷον τὴν κράτησιν τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, τὴν ἀντιγραφὴν, τὰς ἀνταποκρίσεις, ἢ συμβοηθοῦντες τὸν γραμματέα εἰς τὴν κράτησιν τῶν ἰδίως ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὸν βιβλίων.

ΣΤ'. Ἀρχιφύλακες.

§. 24. Οἱ ἀρχιφύλακες ἐπαχρυνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλάκων, τοὺς ὁποίους καὶ ὁδηγοῦν κατὰ τοῦτο, καὶ ἐπιτηροῦν καὶ ἐνισχύουν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν παραδείγματος. — Ἰδίως προτέχουν, ὥστε τὰ εἰσβιβαζόμενα καὶ ἀποβιβαζόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ἐμπορεύματα νὰ μὴ ὑπεκρεύωσι τὴν διατεταγμένην ἐπίσκεψιν καὶ τὴν παραβολὴν μετὰ τὰς διασαφήσεις. Καλοῦν πρὸς τοῦτο τὴν προσηλὴν τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, καὶ προσέχουν ἐν γένει τόσον ἀμέσως αὐτοί, ὅσον καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν λοιπῶν φυλάκων νὰ μὴ γίνωνται λαθραῖαι εἰσβιβάσεις ἢ ἀποβιβάσεις, ἢ γινομένης νὰ τὰς ἀνακαλύπτωσιν.

Ζ'. Ὑποεπιστάται.

§. 25. Οἱ ἐπιστάται τῶν ὑποτελωνείων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν βοηθοὶ ἐλεγκταί, ἐκτελοῦν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καθήκοντα ἐπιστατῶν, ἐλεγκτῶν καὶ γραμματέων. Κρατοῦν ἐπομένως μόνοι των ὅλα τὰ βιβλία καὶ τὸ ταμεῖον, ἐνεργοῦν τὴν εἰσπραξὶν καὶ ἀποστέλλουν κατὰ δεκαήμερον εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν τελώνας τὰ εἰσπρατ-

δ) Γεννήματα ὄσπρια, ἀμύγδαλα, εἰς φλοιούς, βάλανοι, καρύδια καὶ τὰ παρόμοια μὴ περιεχόμενα εἰς δοχεῖα, εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς ἀποθήκας τὰς δημοτίους μόνον, ἐὰν ὑπάρχῃ κενὸς τόπος ἀνάλογος εἰς αὐτάς, ἀλλὰ πληρόνεται δι' αὐτὰ τὸ διπλὸν τοῦ νενομισμένου δικαίωματος ἐπὶ ὀγκιδῶν εἰδῶν, ἥτοι τέσσαρα καθ' ἑκατόν. Εἰς πᾶσαν δὲ περίπτωσιν συγχωρεῖται νὰ τεθῶσιν αὐτὰ παρὰ τοῦ ἐμποροῦ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην πληρόνontos δικαίωμα ἐν καθ' ἑκατόν.

Ἄρθρ. 77.

Τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποθεμιμένα εἶδη εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως, ὅστις ἐπομένως κρατεῖ τὸ κλειδίον τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο ἀνομοίων κλειδαριῶν, μὲ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κλείεται ἡ ἀποθήκη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 78.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαίωματος τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο δι' ἀναφορὰς τοῦ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, παρουσιάζων καὶ λεπτομερῆ διασάφειν αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὠρισμένα. Ἀφοῦ δὲ γείνη ἡ ἀπαιτούμενη ἐπίσκεψις καὶ ἐξετάσις αὐτῶν, δίδει ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς διαμετακομίσεως, ὅστις τὰ παραλαμβάνει καὶ τὰ ἐγγράφει λεπτομερῶς εἰς βιβλίον κρατούμενον παρ' αὐτοῦ, σημειῶν τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἄρθρ. 79.

Ἐὰν, γενομένης τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐξετάσεως, εὑρεθῶσι τὰ ἐμπορεύματα ὀλιγώτερα ἢ περισσότερα τῶν εἰς τὴν διασάφειν διαλαμβανένων, ἡ καλητέρας ἡ κατωτέρας ποιότητος, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς εἰσαγωγῆς περὶ παρῶν περιπτώσεων διατάξεις.

Ἄρθρ. 80.

Ὁ ἔμπορος, ἅμα ζητήσῃ τὴν ἀποταμίευσιν ἐμπορεύματός τινος, πληρόνει εὐθὺς τὸ δικαίωμα μιᾶς τετραμηνίας, τρεῖς δὲ ἡμέρας πρὶν αὕτη παρέλθῃ, προπληρόνει τὸ δικαίωμα διὰ τὴν δευτέραν τετραμηνίαν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἄρθρ. 81.

Τὰ εἰς ἐμπορικὸν τι κατάστημα τεθέντα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν, δύναται ὁ ἔμπορος νὰ μεταφέρῃ εἰς ἄλλο τοιοῦτον κατάστημα, ἢ νὰ ἐξάξῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀμέσως διὰ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως, ἢ νὰ εἰσάξῃ πρὸς ἀνάλωσιν, εἴτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου εὑρίσκονται ἀποταμιευμένα, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἡ εἰσαγωγὴ ξένων ἐμπορευμάτων εἶναι συγχωρημένη.

Ἄρθρ. 82.

Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευτικὰ καταστήματα εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιευμένα, συγχωρεῖται νὰ πωληθῶσιν εἰς ἄλλους, χρεωστῇ ὅμως ὁ πωλητὴς νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπιστάτην αὐτῶν καὶ νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιόν του μαζὶ

μὲ τὸν ἀγοραστήν, διὰ νὰ γίνεταί ἡ ἐγγραφή αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου κυρίου.

Ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης δὲν παρατείνεται ἡ διετὴς προθεσμία, ἥτις λογίζεται πάντοτε ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 83.

Οὐδὲν εἶδος συγχωρεῖται νὰ διακρίνη ἀποταμιευμένον εἰς τὰς δημοτίους, ἢ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη· συμπληρωθέντων τούτων ἡ εἰσάγεται εἰς ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ πληρόνει τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, ἢ ἐξάγεται πάλιν ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας ἐλευθέρων τελους. Ἐὰν δὲ δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτοῦ διὰ νὰ τὸ παραλάβῃ, θεωρεῖται ὡς τὰ μένοντα εἰς τὰ τελωνεῖα ἀζήτητα πράγματα, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ περὶ τούτων ὠρισμένα εἰς τὸ Κεφ. Θ'.

Ἄρθρ. 84.

Ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ἂν, πρὶν τῆς λήξεως τῆς τετραμηνίας, δι' ἣν προεπλήρωσε, λάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του ἢ μέρος αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα.

Ἄρθρ. 85.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ διαμετακομίσῃ ἐμπορεύματα ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ὅταν ἡ διαμετακομίσις γίνεταί διὰ ξηρᾶς, ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ κατάστημα, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ στέλλει. Τούτου γενομένου ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ὁ τῆς διαμετακομίσεως ἐπισκέπτονται αὐτὰ καὶ ἐφοδιάζουν τὸν ἔμπορον μὲ διαβατήριον διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὸ εἶδος τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον)· ἐτι δὲ καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐτέθησαν τὸ πρῶτον εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα· ἐὰν δὲ περιέχωνται εἰς δοχεῖα ἐπιδεκτικὰ σφραγίσεως σφραγίζονται ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 86.

Ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ὀφείλουν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐκεί ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος καὶ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ νὰ παρατηρήσωσι τὰς σφραγίδας καὶ τὰ δοχεῖα, ἂν ᾖναι εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ὑπόνοια ἀφαιρέσεως, νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἐμπορεύματα εἴτε σφραγισμένα εἶναι, εἴτε μὴ, καὶ παραβάλλωσιν αὐτὰ μὲ τὸ διαβατήριον, καὶ, ἐὰν εὑρεθῶσι σύμφωνα μὲ αὐτὸ, ἐκδίδουσιν ἀπόδειξιν τῆς νέας ἀποταμιεύσεως, τὴν ὁποῖαν προσυπογράφουσιν ἀμρότεροι, καὶ τὴν ὁποῖαν ὁ ἔμπορος παρουσιάζει εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει τὰ ἐμπορεύματα, καὶ οὕτω λύεται ἡ τὴν ὁποῖαν εἶχε δώσει ἐγγύησις· ἐὰν δὲ ἀπεναντίας τὰ ἐμπορεύματα δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸ διαβατήριον, τὸ ἐλλείποντα, θεωρούμενα ὡς τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐν τῷ διαβατηρίῳ ὡς ἄλλου εἶδους ἢ ποιότητος σημειούμενα ἐμπορεύματα, ὑποβάλλονται εἰς

βελαιοὶ παρὰ πόδας τῆς σημειώσεως ταύτης εἰς τὸ βιβλίον τῆς εἰσαγωγῆς. ἂν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν ἐκρότῳσιν τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου, διὰ τὴν δικαιολογῆται τοιοῦτο-
 τρώως καὶ ἡ ἐπιστορὴ τοῦ δηλωτικοῦ.

Ἄρθ. 27.

Παραλήπτης ἐμπορεύματος, τὸ ὅποῖον ἀποβιβάζει ἀπὸ πλοῖον, ὀφείλει πρὶν γείνη ἡ ἀποβίβασις νὰ δώῃ εἰς τὸ τελωνεῖον ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ διασάφην-
 σιν γεγραμμένην εἰς φύλλον, μονογραφημένην καὶ ἀριθμημένην ἀπὸ ὑπάλληλον τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διωρισμένον ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῆς, δια-
 λαμβάνουσιν τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα (μᾶλλον ἢ βάρος) αὐτοῦ. Διασάφηνσις μὴ γεγραμμένη ἐπὶ τῷ ἀριθμῶν φύλλῳ ἢ μὲ ἀρίστους λέξεις, μὴ καταδεικνύουσα τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, δὲν εἶναι δεκτὴ, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη. ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὅστις ἐδέχθη αὐτήν, τὸ μὲν πρῶτον τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100 μέχρι 500 δραχμῶν, ἐν δὲ ὑποτροπῇ, ὑπόκειται εἰς ἑτι βαρυτέραν ποινὴν καὶ εἰς ὀριστικὴν πᾶυσιν. Ἐάν δὲ ὁ παραλήπτης ἤθελε δι' ὀχνηρότητος ὅτι δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς τὰ εἰς κιβώτια, δέσματα, ἢ ἄλλα δοχεῖα περιεχόμενα ἐμπορεύματα καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) δι' ἑλλειψίν τυχόν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων ἐκ μέρους τοῦ ἀνταποκριτοῦ του, τότε τὰ ἐμπορεύματα μένουσιν ὡς εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ τελωνεῖον, ἕως ὅτου ληφθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγραφά, ἢ, ἂν προτιμήτῃ νὰ πληρώσῃ τὸ διπλοῦν τέλος, ἀνοίγονται ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ τελωνεῖου ἐνώπιον τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνεῖου.

Ἄρθ. 28.

Ἀφοῦ δοθῇ ἡ διασάφηνσις, τίθεται ἐπ' αὐτῆς τὸ «ἐθεωρήθη» ὑπὸ τοῦ τελώνου καὶ ἐλεγκτοῦ καὶ τοιχοκολλᾶται πάραυτα εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἀνοίγονται τὰ ἐμπορεύματα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται καθεὶς ἡ ἀναγινώσκῃ αὐτὴν εὐκόλως· μένει δὲ τοιχοκολλημένη μέχρι τῆς σιγμῆς, καθ' ἣν, κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθ. 35, θέλει ἀποσπασθῇ διὰ τὴν γραφὴν ἐπ' αὐτῆς ἡ ἐκτίμησις. Ἐπιμελεῖται δὲ ἀμφοτέρων ἀνοίγονται δημοσίως τὰ δοχεῖα καὶ λ. π. ζυγίζεται ἢ μετρεῖται τὸ πρᾶγμα καὶ παραβάλλεται μὲ τὴν διασάφηνσιν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας αὐτῆς.

Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα εὐρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὴν διασάφηνσιν διαλαμβανομένων, πληρόνεται ἀπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τῶν ἐλλειπόντων, θεωρουμένων αὐτῶν ὡς τῆς ἀρίστης ποιότητος. Ἐάν δὲ εὐρεθῶσι πλείονα ὑποβάλλονται τὰ πλεονάζοντα εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον· ἐάν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἶσθαι καλῆτέρου εἶδους ἢ καλῆτέρας ποιότητος τῆς εἰς τὴν διασάφηνσιν διαλαμβανομένης, ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας. Ἄν δὲ τὸ εἶδος εἴναι κατωτέρως ἀξίας, ἢ ἡ πραγματικὴ ποιότης εἴναι χειρότερα τῆς δηλωθείσης, τότε πληρόνεται ἀπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς τελευταίας ταύτης, καθ' ὅσον ἡ διαφορά δὲν προῆλθεν ἀπὸ συμπεσοῦσαν φθοράν, ἢ ὁποῖα βεβαι-

οῦται διὰ πρωτοκόλλου, κατὰ τὰς ἐν τῷ τέλει τοῦ ἄρθ. 18 διατάξεις.

Ἄρθ. 29.

Ἐάν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 ὁ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβῆς τὸ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) τῶν ἐμπορευμάτων, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην σημειούμεναι ἐκεῖ διατάξεις.

Ἄρθ. 30.

Ὅταν ἐμπόρευμα τι δικιρῆται εἰς τάξεις ὑπαγόμενον εἰς διάφορον ὁρισμένον τέλος, κατὰ τὴν διάφορον αὐτοῦ ποιότητα, ἢ ὅταν τὸ τελώνιον πληρόνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τελωνίου κατὰ τὴν ποιότητα, ἢ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐμπορευμάτων γίνεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνεῖου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ. Ἐν δὲ διχοφνησίᾳ προσκαλεῖται ὡς τρίτος ὁ ὑγεινόμος διὰ τὴν σχηματίζεται πλειοψηφία, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον καλῶς αἰτιολογημένον. Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρας κατ' ἐξίρεσιν, προσκαλεῖται ὡς τρίτος εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν ἀντὶ τοῦ ὑγεινόμου, ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως.

Ἄρθ. 31.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ὅταν εἴναι δυνατόν, λαμβάνουν δείγματα τῶν ἐκτιμηθέντων (ἢ ταυτότης τῶν ὁποίων ἐπιβεβαιοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν καὶ τοῦ ἐμπόρου) σφραγίζουσιν αὐτὰ καὶ ἐπιθέτουσιν αὐξοντα ἀριθμὸν, καὶ τὰ πέμπουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ σφραγιστοῦ δείγματος σημειοῦται καὶ εἰς τὸ ἀντιστιχοῦν μέρος τοῦ βιβλίου τῆς εἰσπράξεως.

Ἄρθ. 32.

Ἐάν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν διαφωνῇ κινῶν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, γράφει τὴν γνώμην του καὶ τοὺς λόγους του εἰς ἰδιαιτέραν ἐκθεσιν, ἣτις σφραγίζεται παρὰ τοῦ ἰδίου, καὶ πέμπεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν, καὶ ἂν ὑπάρχῃ δῆγμα τοῦ ἐμπορεύματος, τίθεται εἰς τὸ ἐμπεριέχον αὐτὸ περιτείλιγμα.

Ἄρθ. 33.

Ἀνίσως ὁ ἔμπορος κάμῃ ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἐκτιμήσεως, διορίζουσιν οἱ ἀνωτέρω ἓνα ἐκτιμητὴν καὶ ἕτερον ὁ ἔμπορος, οἵτινες ἀποφασίζουν. Ἐν περιπτώσει δὲ διχοφνησίας, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διορίζει τρίτον ἐκτιμητὴν πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας.

Ἄρθ. 34.

Καὶ εἰς περίπτωσιν φθορᾶς ἐμπορευμάτων, ὑποκειμένων εἰς ὁρισμένον τέλος, γίνεται κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον ἐκτίμησις τῆς ἐνεστώσης ἀξίας αὐτῶν, καὶ ἐλαττοῦται τὸ διωρισμένον τελώνιον κατὰ λόγον τῆς ἀποδειχθείσης ἐλαττώσεως τῆς συνήθους ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθ. 35.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται δημοσίως εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, ἅμα δὲ γείνη ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐν μιᾷ ἐκάστῃ διασαφῆσαι ἐμπορευμάτων, σημειοῦνται εἰς τὴν ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσαν ἐπὶ τούτου στήλην αἱ παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν ἀναγνωρισθεῖσαι τιμαὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐμπορεύματος, τίθεται ἐπ' αὐτῆς ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοιχο-

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

2. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Ἐπιθεωρηταί.

Ἐπιθεωρητὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν Δραχμῶν 300 καὶ ἐπὶ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐξόδων διὰ τὴν περιοδείαν τοῦ διὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ὁδοιπορίαν μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὸ μυριόμετρον (τὰς δύο ὥρας) διὰ τὴν διὰ θαλάσσης θέλει λαμβάνει, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ πλοιάρχου, τὸν ναῦλον, ὅσον ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἤθελεν ἐγκρίνει· δι' ἐνοίκιον καὶ λοιπὰ ἐξόδα, εἰς Σύρον, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ ἀνὰ τρεῖς καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ἡμέραν· δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ δύο δραχμὰς τὴν ἡμέραν.

Β'. Τελωνεῖα.

Α'. τάξεως	1	ἐπιστάτης μὲ μηνιαῖον μισθὸν	δρ.	220
»	1	ἐλεγκτῆς	»	200
»	1	γραμματεὺς	»	120
»	2	ὑπογραμματεῖς ἀνὰ	»	60
»	1	ἀρχιφύλαξ	»	80
Β.	»	1 ἐπιστάτης	»	170
»	1	ἐλεγκτῆς καὶ ἐνταυτῷ γραμ-	»	
		ματεὺς	»	150
»	1	ἀρχιφύλαξ	»	70
Γ.	»	1 ἐπιστάτης	»	140
»	1	ἐλεγκτῆς καὶ ἐνταυτῷ γραμ-	»	
		ματεὺς	»	120
»	1	ἀρχιφύλαξ	»	60

Γ'. Ὑποτελωνεῖα.

Α'. »	1	ἐπιστάτης	»	»	120
Β.	»	1 ἐπιστάτης	»	»	100
Γ.	»	1 ἐπιστάτης	»	»	80

Δ'. Τελωνιακοὶ σταθμοί.

1	σταθμάρχης	»	»	»	70
---	------------	---	---	---	----

Ε'. Φυλάκεια.

1	φύλαξ	»	»	»	50
---	-------	---	---	---	----

§. 3. Εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα θέλουν διορισθῆ καὶ τελωνιακοὶ φύλακες τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποίων προσδιορίζει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, ὃ δὲ μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται μηνιαίως ἀνὰ δραχ. 30 ἕως 50.

§. 4. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα δι' ὧν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων προστίθεται εἰς ἑκατὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 60 εἰς τὸν ὅποιον ἀνατίθενται καὶ τὰ χρέη τοῦ ἐλεγκτοῦ.

§. 5. Ὅπου ὑπάρχουν ἀποταμιευτικὰ καταστήματα, ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου ἔχει ἐνταυτῷ τὴν ἐπιστάσιαν καὶ τούτων. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπαρκῇ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὑπηρεσίας, διορίζεται ἰδιαίτερος ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 140.

§. 6. Διὰ τὴν πληθύν τῶν ἐργασιῶν τοῦ τελωνείου καὶ τῆς διαμετακομίσεως Σύρας, ἐκτὸς τοῦ διαληφθέντος προσωπικοῦ, διορίζονται.

2	γραμματεῖς β'.	τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν	δρ.	120
1	» γ'.	»	»	100
1	εἰσπράκτωρ	»	»	120
1	ὑπελεγκτῆς	»	»	140
1	γραμματεὺς β'.	» τῆς διαμετακομίσεως	»	120
1	» γ'.	»	»	100
1	ἐπιστάτης ἀποθηκῶν	»	»	110
7	ὑποεπιστάται	»	»	70
4	ὑπογραμματεῖς β'.	»	»	60

ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο διαμένουν, ὁ εἰς παρὰ τῷ λοιμικαθαρτηρίῳ καὶ ὁ ἕτερος παρὰ τῷ ὑγειονομείῳ.

Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ αὐτοῦ τελωνείου λαμβάνει τὰ ἐξῆς ἐπιμίσθια κατὰ μῆνα·

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου	Δραχ.	60
Ὁ ἀ. γραμματεὺς	»	20
Ὁ ἐλεγκτῆς	»	40
Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως	»	40

§. 7. Διὰ τὴν γραφικὴν ὑλὴν (πλὴν τῶν ἐντύπων βιβλίων καὶ γραμματίων, τὰ ὅποια χορηγοῦνται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας) διὰ θέρμασμα, φῶτα, κάθαρσιν καὶ τὰ παρόμοια προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον τελωνιακὸν κατάστημα αἱ ἐξῆς μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις, περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων δὲν ἀποδίδεται λογαριασμός.

Εἰς τὰ τελωνεῖα Α. τάξεως (συμπεριλαμβανομένου τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως) Δραχ. 50

(Ἐξαιρετικῶς δὲ εἰς τὸ τῆς Σύρας) » 120

Εἰς τὰ τελωνεῖα Β'. τάξεως » 30

Εἰς τὰ τελωνεῖα Γ'. » 20

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Α. » 10

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Β'. » 8

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Γ'. » 6

Εἰς τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς » 4

Τὰ δὲ λοιπὰ ἐξόδα ἐνοίκιον γραφείου, ἐπίπλων, μετακομίσεως ἐγγράφων καὶ χρημάτων, ταχυδρομικὰ ἐξόδα καὶ λοιπὰ θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι ἰδιαίτερος.

Ἡ μισθοδοσία αὕτη θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ 1 Ιουλίου τ. ε.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ βαθμολογίας τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν.

§. 8. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων, οἱ μὲν τῆς α. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α. τάξεως, καὶ προηγούνται αὐτῶν· οἱ δὲ τῆς β'. καὶ γ'. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως· ἀλλ' οἱ μὲν τῆς β'. τάξεως ἐπιστάται προηγούνται αὐτῶν, οἱ δὲ τῆς γ'. ἔπονται. Οἱ ἐλεγκταὶ τῶν τελωνείων ἔχουσι βαθμὸν, οἱ μὲν τῆς α. τάξεως ὑπουργικοῦ

γωγής, τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως μένων ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ἐν ἰσχύει τελωνιακὴν διατάξιν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, μέτροι τῆς ἐκδόσεως νέου τελωνιακοῦ τιμολογίου.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν ἐμπόρευμα εἴτε τοῦ Βασιλείου εἴτε ξένης ἐπικρατείας ἐξαχθὲν ἅπαξ τοῦ Κράτους, θεωρεῖται ὡς ξένης ἐπικρατείας ἐμπόρευμα, ἐὰν τυχὸν θέλει πάλιν ἐπιστρέψει εἰς τὸ Βασίλειον, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὁρισμένον εἰσαγωγικὸν τελώνιον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 1.

1. Ὅσα ἐμπορεύματα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ τὰ κατὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα εἰς τὸ Κράτος διὰ προσθέτων γνωρισμάτων, ὡς καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὁμοειδῆ δὲν παράγονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Τὰ ἐξαιρούμενα ταῦτα ἐμπορεύματα θέλουν σημειωθῆ εἰς ἰδιαίτερον Β. Διάταγμα.

2. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ ὁποιονδήποτε μέρος τῆς ἐπικρατείας εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι ρητῶς ὁρισμένα διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν.

3. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ μέρος τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἢ τὰ δυτικὰ παράλια τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, διὰ πλοίων, ἅτινα ἀναγκάζονται ἀπὸ τρικυμίαν ἢ ἐναντίους ἀνέμους, καταφεύγουν πρὸς καιρὸν εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 2 καὶ 3, ἀπαιτεῖται νὰ μὴ γίνεταί ἐκ μέρους τῶν πλοίων κάμμία πράξις ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως, ἐκτὸς τῆς παραλαβῆς τῶν ἀναγκαίων τροφῶν, καὶ νὰ πιστοποιῇται τοῦτο διὰ τῶν ἐκεῖ Ἡμετέρων προξένων, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, παρὰ τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶν ξένον ἐμπόρευμα, τοῦ ὁποῖου ὁμοειδὲς παράγεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἰσαχθὲν ἅπαξ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καὶ πληρώσαν τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς, ἐξομοιοῦται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τούτου τέλους, μὲ τὰ ἐντόπια προϊόντα. Ἡ διάκρισις αὕτη θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαίτερου Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ ἐμπορεύματα ὅσα ἐπλήρωσαν ἅπαξ τὸ τέλος τῆς μεταφορᾶς, δύνανται καὶ νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ πληρώσωσι τέλος ἐξαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν διορισμένων τόπων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Ἄρθρ. 8.

Δὲν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ, ἐξαγωγὴ, ἢ ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβιβάσις οὐδενὸς εἶδους ἐμπορευ-

μάτων εἰς λιμένα ἢ κἀνὲν ἄλλο μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχει ὁρμολίαν πρὸς τοῦτο τελωνιακὴ Ἀρχή.

Ἄρθρ. 9.

Τῶν ἐντοπίων προϊόντων καὶ τῶν ξένων τῶν ἤδη πληρωσάντων τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, εἴτε πέμπονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε μεταφέρονται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, συγχωρεῖται ἡ ἐξαγωγὴ καὶ ἡ εἰς τὴν ὁποῖαν τυχὸν ὑπόκεινται τελώνισις δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, ὅχι ὁμῶς καὶ διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Εἰς τὴν κατ' εὐθείαν διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἀπὸ τελωνιακοῦ σταθμοῦ, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἄδεια τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ὁ σταθμὸς δι' οὗ ἐξάγονται.

Ἄρθρ. 10.

Τῶν ἐντοπίων προϊόντων, ὅσα ἐπλήρωσαν τὸ τελώνιον εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν, συγχωρεῖται ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰ δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 11.

Τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων καὶ ἐργοσασίων, τὰ ὁποῖα μεταφερόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, ἢ καὶ ἐξαγόμενα ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, εἶναι ἐλεύθερα τέλους· ἐτι δὲ τῶν πρὸς γεωργίαν καὶ κρησπολίαν (τροφὴν) ζώων, καὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τὰ ὁποῖα μεταφερόμενα ἐντὸς τοῦ Κράτους, εἶναι ὁμοίως ἐλεύθερα τέλους, συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Εἰς τὴν διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων ἐξαγωγὴν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν εἰρημένων εἰδῶν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τοῦ τελωνείου, ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται τὸ φυλακεῖον, δι' οὗ εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται.

Ἄρθρ. 12.

Τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων συγχωρεῖται ἡ τελώνισις καὶ εἰσαγωγὴ διὰ μόνον τῶν τελωνείων.

Ἐξαιρετικῶς δὲ, χάριν εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου, καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ὑποτελωνείων, Αἰγίνης, Αἰγίου, Ἀμουργοῦ, Ἄνδρου, Ἀντικυβάρης, Ἀνατολικοῦ, Ἀταλάντης, Ἀμαλιαπόλεως, Ἄστρους, Γαλαξειδίου, Ἐπιδόρου, Λιμενῆς, Θρονίου, Ἰου, Καρύστου, Κατακόλου, Κορωνίδος, Κορώνης, Κέας, Κιμῆλου, Κυπαρισσίας, Λίμνης, Μικρυνόρου, Μήλου, Μυκόνου, Μύτικος, Ναυπλίου, Πάρου, Πέλου, Σίφνου, Σκοπέλου, Σκύρου, Σκυάθου, Στυλίδος, Τριφυλίας, Φιλιππῶν καὶ Ὠρεῶν.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα ὅσα δὲν διαλαμβάνονται εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον, εἰς τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακεία αὐτὰ, συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ ἐκεῖνων μόνον τῶν ξένων ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα προεπλήρω-

τὸ πλοῦν τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, εἰς εἰδοποιήθη ὁ ἐπιτάγης τῆς διαμετακομίσεως ἢ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ περὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τοῦ φορτίου· ἄλλως ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον ὅσα ἐμπορεύματα ἤθελον εὐρεθῇ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ διαβατηρίῳ διαλαμβανόμενα, ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν ἐξαγωγικὸν τελώνιον· μόνον τὰ διὰ τὰ ἐλλείποντα ἐμπορεύματα τυχόν πληρωθέντα τελεῖ ἐπὶ ἐκδόσεως τὴν περὶ τῆς μετακομίσεως τῶν ἐμπορευμάτων δοθείσαν ἐγγύησιν.

Ἄρθ. 87.

Εἰς ἀντὶ νὰ θέσῃ πάλιν τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου τὰ μετέρει, προτιμᾷ ὁ ἔμπορος νὰ τὰ εἰσάξῃ ἀμέσως πρὸς ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους, πληρώνει τὸ κανονισμένον τελώνιον εἰσαγωγῆς, καὶ λαμβάνων τὸ σύνθηρος διπλότυπον ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς, φέρει αὐτὸ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὅπου εἶχε δώσει ἐγγύησιν, ἥτις τοιούτῳ λύεται.

Ἄρθ. 88.

Εἰς ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν παρουσιάσῃ ἢ ἀποδείξῃ τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου μετερέθησαν ταῦτα, ἢ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τελωνίου, ὑποχρεοῦται ὁ ἔμπορος ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἄρθ. 89.

Εἰς ἐν δικαστήματι τριῶν ἄλλων μηνῶν φέρῃ ὁ ἔμπορος τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαιτουμένην ἀπόδειξιν καὶ προσαγάγῃ πρὸς τούτοις ἀξιοπίστους ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως περισσιν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμποδίσθη νὰ τὴν φέρῃ ἐμπροθέσμως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τέλος.

Ἄρθ. 90.

Λογίζεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου, τὸ ὅποιον τυχόν μένει πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τετραμηνίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἤδη προεπλήρωσε τὸ δικαίωμα, καὶ ἐντὸς τῆς ἐποίας γίνεται ἡ ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα διαμετακομίσις τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ δὲ νέα τετραμηνία ἀρχίζει εἰς τὸ νέον κατάστημα ἀπ' ἧς ἡμέρας συμπληρωθῇ ἡ πρώτη.

Ἄρθ. 91.

Ὅσας ἐμπορεύματα ἐξάγονται ἐκ τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος διὰ θαλάσσης πρὸς ὁποιοδήποτε σκοπὸν, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐξαγωγῆς ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρὸς τούτοις ὀφείλει ὁ ἔμπορος νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἐν ἀντίτυπον τοῦ φορτικοῦ (polizza di carico) ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον, ὅστις παρέλαβε τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ πλοῖόν του· τὸ ἐγγρα-

φον τοῦτο θεωρηθὲν ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν παραδίδεται εἰς τὸν τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθ. 92.

Ὅταν ἔμπορος θελήσῃ νὰ εἰσάξῃ πρὸς κατανάλωσιν ὅλα τὰ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν, χρεοστεῖ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἐγγράφως, σημειῶν λεπτομερῶς τὰ εἶδη, τὸ ποῖον καὶ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον)· ἡ αἴτησις αὕτη γίνεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ οὗτος τὴν διευθύνει πρὸς τὸν τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως, συνεννοούμενοι δὲ ἀμφότεροι δίδουν τὴν ἄδειαν ἐπιτεροῦντε· διὰ νὰ ἐξαχθῶσι μόνον τὰ ζητούμενα ἐμπορεύματα, περὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνήκουσται ἐγγράφαι εἰς τὰ ἀρμόδια βιβλία καὶ τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Β'. Διαμετακομίσις.

Ἄρθ. 93.

Συγχωρεῖται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους διαμετακομίσις ξένων ἐμπορευμάτων δι' ὧν τῶν τελωνείων καὶ ὑποτελωνείων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπει ὁ παρὼν Νόμος τὴν εἰσαγωγὴν ξένων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθ. 94.

Ὅστις θέλει κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς διαμετακομίσεως, δίδει εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν δις ἀφῆσιν τῶν διακομισθησομένων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ Ἄρθ. 78. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς διασαφήσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ Ἄρθ. 79· ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὰ διὰ τοῦ Ἄρθ. 36 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβεβλημένα εἰς αὐτὴν καθήκοντα.

Ἄρθ. 95.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγονται πρὸς διαμετακομίσιν ἐφοδιαζεται ὁ ἔμπορος κατὰ τὸ Ἄρθ. 85 με διαβατήριον, περιέχον λεπτομερῆ σημειώσιν τῶν μεταφερομένων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα, ἂν ᾖ ἐπιδεικτικὰ σφραγίσεως, σφραγίζονται· δίδει δὲ ὁ ἔμπορος καὶ ἐγγύησιν ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τελωνίου ἢ ὑποτελωνίου δι' οὗ ἐξάγονται, περὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἀποδείξιν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος περὶ τῆς ἐκεῖ ἀποταμιεύσεώς των.

Ἄρθ. 96.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα φθάσωσιν εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ ὑποτελωνεῖον δι' οὗ ἐξάγονται, ἡ ἐκεῖ τελωνιακὴ ἀρχὴ ἀφοῦ τὰ θεωρήσῃ καὶ εὕρῃ αὐτὰ σύμφωνα μετὰ τὰ εἰς τὸ διαβατήριον ἐνδιαλαμβανόμενα, σημειοῖ τὴν πρᾶξιν τῆς εἰς αὐτὸ, ἐκδίδει τὴν πρὸς ἄρτιν τῆς δοθείσης παρὰ τοῦ ἐμπορίου ἐγγυήσεως πιστοποιήσιν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμφότερα τὰ ἐγγραφα εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγή γίνεται διὰ θαλάσσης, ἢ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγή γίνεται διὰ ξηρᾶς· αἱ δὲ ἀρχαὶ

αὗται ἀφοῦ βεβαιωθῶσι δι' ἐξελέγχου γινόμενης παρ' αὐτῶν περὶ τῆς ὑπαρχούσης μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐγγράφων συμφωνίας, ἢ ὅταν δὲν νομίσωσι τοιαύτην ἐξελέγχειν ἀνγκαίαν, θέτουν τὸ « ἐθεωρήθη » ἐπὶ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καὶ τὰ ἐγχειρίζουν πρὸς οὐδ' ἀνήκει.

Ἄρθρ. 97.

Αἱ δικτάξεις τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποιον διαμετακομισθέντα ἀποτίθεται εἰς ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐκεῖ προϋστάμεναι τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐκδίδουν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἁρθρον πιστοποιήσιν ἅμα φθάσας τὰ ἐμπορεύματα καὶ τεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, χωρὶς νὰ προσμεύωσι τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 98.

Ἐάν εἰς τὰς γινόμενας ἐπισκέψεις τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων εὐρωσιν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ ἢ οἱ ἐν τοῖς ὅροις σταθμάρχαι διαφορὰς περὶ τὸ εἶδος, τὸ ποῖον καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) ἐνεργοῦνται τὰ εἰς τὸ ἁρθρον 86 διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 99.

Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν τῆς παρουσίας τοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ τοῦ ὅτι τὰ διαμετακομιζόμενα ἐμπορεύματα ἐξηγήθησαν ἐκ τοῦ Κράτους, ἢ ἐτέθησαν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς μὴ παρουσίας, ἐφαρμόζονται αἱ δικτάξεις τῶν ἁρθρ. 86, 88 καὶ 89.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα μενόντων ἀζητήτων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 100.

Εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, εἰς τὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, παρακατατίθενται τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα δὲν παρουσιάζετα οὐδεὶς νὰ παραλάβῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεώς των· φυλάττονται δὲ ἐξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των, ἐντὸς τῶν ὁποίων, ὅστις παρουσιάσει ἐπιστήμους τίτλους τοῦ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματός του, δύναται νὰ τὰ λάβῃ πληρύνων τὸ τέλος τῆς ἀποταμιεύσεως κατὰ τὸ ἁρθρ. 74 ὡς καὶ τὰ γενόμενα ἐξοδα τῆς διατηρήσεως.

Ἄρθρ. 101.

Ἄμα κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον, τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν καταστημάτων τούτων, δημοσιεύεται δὲ καὶ διὰ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προσδιορισμένης διὰ τὰς ἀγγελίας ἐφημερίδος δημοποίησις διαλαμβάνουσιν τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ δοχεῖα ἐν οἷς περιέχονται, τὰ ἐπὶ τούτων σημεῖα, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πλοίου δι' οὗ μετεκομίσθησαν, ἢ τοῦ ἀγωγιάτου, τὸ

μέρος ὅθεν ἐπεβιβάσθησαν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ὅσα ἄλλα χαρακτηριστικὰ δύνανται νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς εὐρεσιν τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 102.

Μετὰ παρέλευσιν ἐξ μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐάν κανεὶς ἔχων δικαίον εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν δὲν τὰ ζητήσει, ἐκποιῶνται ἐπὶ δημοπρατίαι, καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν ὁριστικῶς ἀποκτιθεὶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰσάγεται εἰς τὸ ταμεῖον. Ὁ δὲ κύριος τοῦ ἐμπορεύματος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἐκπληστηρίσµα ἐντὸς ἐξ περαιοτέρου μηνῶν.

Ἄρθρ. 103.

Ἀνίσως ὑπόκεινται εἰς φορτὴν ἐκποιῶνται καὶ πρὸ τῶν ἐξ μηνῶν, ἅμα ἢ χρεὶα τὸ καλῆσαι, ἀλλὰ πάντοτε μέχρις ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παρακαταθήκης αὐτῶν εἰς τὸ κατὰστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα ἔχει τὸ δικαίωμα, ὁ ἀνγνωρισθεὶς κύριος αὐτῶν νὰ λάβῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως προῖον, ἐκπιπτομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως δι' ὅσον καιρὸν ἔμειναν παρακατατεθειμένα· ἐτι δὲ καὶ τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν τῆς δημοπρασίας καὶ λοιπῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 104.

Ἡ δημοπρασία προκηρύττεται δι' εἰδοποιήσεως τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς δημοσιευομένης παρὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του δήμους· ἐκτελεῖται δὲ ἐκτὸς ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν παρὰ τοῦ προϋσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς παρούσῃ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παρούσῃ τῆς δημοτικῆς, κατὰ τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν δικονομίαν περὶ δημοπρασιῶν ὁρισμένα. Εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις, τὰς ὡς τοιαύτας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαις ἀνγνωρισθισομένης δι' ἐπιστήμου πράξεως ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἡ δημοσίευσις τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας εἰς αὐτὰς μόνον.

ΚΕΦΑΛ. Ι'.

Περὶ καταχρέσεως ἐμπορευμάτων ἐπὶ λαθρεμπορίῳ ἢ παραβάσει τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 105.

Πᾶν ἐμπόριον ἐπιβιβάζομενον εἰς πλοῖον ἢ ἀποβιβάζομενον εἰς μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τελωνιακὰ κατὰστήματα, ἢ ἀπὸ θέσης μὴ οὕτως διορισμένης δι' ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ ἀπηγορευμένας· μὲν, ἀλλ' ἀνευ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ὅρας μὴ ἐπιτετραμμένας, ἢ μὴ πλεονεκτήματα, καθὼς καὶ ὁ, τιδήποτε ὑποκείμενον εἰς τελώνιον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εὐρεθῆ· κεκρυμμένον εἰς τὰ ἐνδύματά τινα· ἐξερχομένου ἀπὸ πλοῖον ἢ εἰσερχομένου· συλλαμβάνεται καὶ φέρεται ὡς λαθρεμπορίον εἰς τὸ πλεονεκτήματα· τελωνιακὸν κατὰστημα.

Ἄρθρ. 106.

Ὅστις, εἴτε φύλαξ τελωνιακὸς εἴτε ὑπάλληλος τοιοῦ-

τοῦ ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς, εἴτε καὶ ἰδιώτης, παρατηρήσει τινὰ ἀποπειρώμενον νὰ εἰσάξῃ ἢ ἐξάξῃ λαθραίως πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς πληρωμὴν τελωνίου, ὀφείλει νὰ τὸν καταδιώξῃ καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς τε ἐνόρου δυνάμεως καὶ τῶν παρατυχόντων ἰδιωτῶν πρὸς σύλληψιν τοῦ λαθρεμπορευομένου πράγματος.

Ἄρθρ. 107.

Ἐὰν κομισθῇ τὸ συλληφθὲν πρᾶγμα εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται ἐν ἀκριβοείᾳ ὅλα τὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα βεβαιοῦσιν ὅτι τὸ προκείμενον πρᾶγμα εἰσήχετο ἢ ἐξήχετο λαθραίως.

Ὁ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφουν οἱ συλλαβόντες τὸ πρᾶγμα, οἱ λοιποὶ τυχόν μάρτυρες τοῦ συμβάντος καὶ ὁ ἐπιστάτης. Τοιαῦτα πρωτόκολλα δύνανται νὰ συντάξῃ πᾶς τελωνιακὸς ὑπάλληλος, ἐκτὸς τῶν φυλάκων, ἔχουν δὲ ταῦτα ἰσχὺν, ἐνόσω δὲν προσβληθῶσιν ὡς πλαστά.

Ἄρθρ. 108.

Ἐὰν ἐκείνοι οἵτινες μετέφερον τὸ πρᾶγμα εἶναι παρόντες, προσκαλοῦνται νὰ προτείνωσι τὰ δικαιολογήματά των καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρωτόκολλον, ἀρνούμενων δὲ τούτων, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Τὰ παρ' αὐτῶν προταθέντα τυχόν δικαιολογήματα ἐκτίθενται παρὰ πόδας τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ὑπογράφονται.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ τελωνιακοῦ καταστήματος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῆς κατασχίσεως καὶ τὰ δικαιολογήματα τοῦ μεταφέροντος τὸ πρᾶγμα, ἀποφασίζει περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου γίνεται προσφυγὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος.

Ταῦτα δὲ ἰσχύουν μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ἄλλως πως τὰ περὶ ἐκδικάσεως τῶν λαθρεμπορίων καὶ τῶν παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 110.

Τὸ κατασχισθὲν πρᾶγμα κρατεῖται εἰς τὸ κατάστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, μέχρις οὗ πληρωθῇ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἢ ἀπορρατισθῇ ἢ ἀπόδοσίς του παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀνωτέρας ἀρχῆς, ἐν περιστάσει προσφυγῆς εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 111.

Ὅταν ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεωθὲς νὰ πληρῶσῃ δὲν εἶναι γνωστὸς, ἢ ἀποποιῆται νὰ πληρῶσῃ ἀμέσως τὸ τελῶνιον καὶ τὴν ποινὴν πωλεῖται τὸ κατασχισθὲν ἐκ δημοπρασίας καὶ λαμβάνονται ἐκ τοῦ πλειστηρίασματος τὰ ὀφειλόμενα κατὰ τὰ ἄρθρα 102 καὶ 103. Ἄν δὲ τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ποινῆς τοῦ τελωνίου καὶ τῶν γεγομένων ἐξόδων, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλεί-

ποντος οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεοί, εἴτε εἶναι ἤδη οὗτοι, ἢ γίνωνται κατόπιν γνωστοί. Ἐὰν δὲ τὸ τίμημα ὑπερβῇ τὰ ὀφειλόμενα, ἀποδίδεται τὸ περισσεύμα εἰς ὃν τινὰ φέρει, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀξιοπίστους ἀποδείξεις τοῦ ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιώματός του.

Ἄρθρ. 112.

Κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διαγεγραμμένα ἐνεργοῦν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαί, ὅσας διὰ τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων των ἀνακαλύψωσι παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρουμένας μὲ χρηματικὴν ποινὴν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.

Περὶ καταμηνύσεων λαθρεμπορίων καὶ ἄλλων παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Α'. Ἐναντίον ἰδιωτῶν.

Ἄρθρ. 113.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν, καθ' ἣν λιμενικὴ, ὑγειονομικὴ, δημοτικὴ ἢ ἄλλη τις ἀρχὴ ἤθελεν ὅπως δῆποτε λάβει γνῶσιν ἢ ὑπόνοιαν, ἐνεργουμένης τινὸς λαθρεμπορεύσεως, παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης καταχρήσεως, ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὰς πράξεις ταύτας εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχήν, διὰ νὰ πράξῃ κατὰ τὰ καθήκοντά της.

Ἄρθρ. 114.

Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος μὴ ἀφηνισθῶσι τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα δύνανται ν' ἀποδειξῶσι τὴν καταδιωκτέαν πράξιν, ὀφείλει ἡ λαβοῦσα γνῶσιν τούτων ἀρχὴ νὰ συντάξῃ ἀμέσως περὶ αὐτῶν τακτικὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸν ἀρμοδίον τελωνιακὸν ἐπιστάτην.

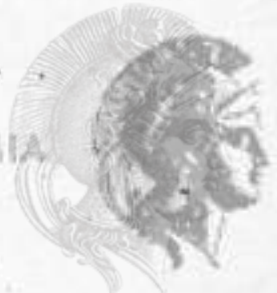
Ἄρθρ. 115.

Ἐὰν ἰδιώτης λάβῃ τοιαύτας ὑπονοίας, ἀναφέρεται εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνιακὴν ἀρχήν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ νόμον. Ἐὰν ἐπίκειται ἐκ τούτου κίνδυνος ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, καὶ ὑπάρχῃ πλησιεσττέρα ἄλλη τις ἀρχὴ, ἀναφέρεται εἰς ταύτην, ἥτις ὀφείλει ἀνεῖ ἀναβολῆς νὰ πράξῃ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Εἰν καὶ τοῦτο δὲν παρέχῃ ἀρκετὴν ταχύτητα, προσλαμβάνει τοῦλάχιστον δύο ἀξιοπίστους μάρτυρας πρὸς βεβαίωσιν τῶν διδομένων, τὰ ὁποῖα εἶναι κίνδυνος μὴ ἐξαφηνισθῶσι.

Β'. Ἐναντίον τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 116.

Ὅταν τις ἀρχὴ τις ἢ ἰδιώτης ἀνακαλύψῃ κατὰχρησιν τελωνίου ἢ ἄλλου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, καταμηνύει τοῦτον εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν. Ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς αὐτοψίας ἢ τῆς ἀκροάσεως μαρτύρων ἢ τῆς βεβαιώσεως περιστατικοῦ τινος ἐνδέχεται ν' ἀποβῇ δύσκολος ἢ ἀπόδειξις τῆς καταχρήσεως, δύναται καὶ πρὸ τῆς καταμηνύσεως νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ ἄρθρ. 115.

σάν ἤδη τὸ τελώνιον εἰς τὰ τελωνεῖα ἢ ὑποτελωνεῖα, ὅπου ἡ τελώνισις αὐτῶν εἶναι ἐπιτετραμμένη.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν ἀπαιτούμενων διατυπώσεων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Α'. Διὰ θαλάσσης.

1. Εἰσαγωγή.

Ἄρθρ. 14.

Ἐντὸς πλοίου προσορμιζομένου εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἴτε διὰ νὰ ἐκφορτώσῃ ἔλκον τὸ φορτίον του, ἢ μέρη αὐτοῦ, εἴτε καὶ ἀπλῶς ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του, χωρὶς νὰ ἐκφορτώσῃ τίποτε, χρεωστεῖ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν, ὁμοῦ μετὰ τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα, καὶ τὸ δηλωτικὸν τοῦ φορτίου τοῦ ἐντὸς δώδεκα ὥρων μετὰ τὴν προσόρμισίν του. Τὸ τελευταῖον τοῦτο πρέπει νὰ στέλλεται πᾶντα ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχήν. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο πρέπει νὰ ᾔναι ἐκεῖνο, τοῦ ὁποῦ το περιεχόμενον βεβαιούται διὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν τόπων, ὅθεν ἐφορτώθησαν τὰ ἐμπορεύματα ἂν ἐκεῖ ἐκδίδονται τοιαῦται δηλώσεις, ἄλλως τὸ συντάττει ὁ ἴδιος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν προσελήφθησαν μόνον εἰς τόπον, ὅπου δὲν ἐκδίδονται ἐπίσημοι δηλώσεις, ἐμπορεύματα εἰς φορτίον, βεβαιωθὲν ἤδη παρ' ἀρχῆς τινος, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ προσθέσῃ ταῦτα ἐπὶ τῷ ὁποίῳ φέρει ἐπισήμῳ δηλωτικῷ.

Ἄρθρ. 15.

Ἐὰν τυχὸν τὸ δηλωτικὸν δὲν διαλαμβάνῃ τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα (βάρος ἢ μέτρον) τῶν εἰς τὸ πλοῖον περιεχομένων ἐμπορευμάτων, χρεωστεῖ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης νὰ συντάττῃ καὶ παρουσιάσῃ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, ἐντὸς δεκαοκτῶ ὥρων ἀπὸ τῆς προσορμισεως του, ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν σημειοῦνται ὅλα τὰ ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐλλείποντα προσόντα. Ἐὰν δὲ τὰ ἐμπορεύματα ᾔναι διὰ λογαριασμὸν ἐμπόρων, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τυχὸν δὲν γνωρίζει ὅλα τὰ ἄνω ῥηθέντα προσόντα, τότε ἀρκεῖ νὰ ὁμολογήσῃ τοῦτο ἐνόχως καὶ ἐγγράφως, καὶ σημειῖ εἰς τὴν ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν ὅτι ἐξ αὐτῶν γνωρίζει.

Περὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων ὑποχρεώσεων, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἐπισκεπτομένη πᾶν πλοῖον, τὸ πολὺ ἐντὸς δώδεκα ὥρων μετὰ τὴν προσόρμισίν του, νὰ εἰδοποιῇ ἐκάστοτε τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ τῷ ἐγχειρίζῃ ἐντυπον ἀναπληρωτικῆς δηλώσεως διὰ νὰ ἐγγράφῃ εἰς αὐτὴν τὰ τυχὸν ἐλλείποντα ἀπὸ τὸ δηλωτικὸν προσόντα. Ὑπογράφας δὲ αὐτὴν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης τὴν ἐγχειρίζει εἰς τὸν ὑγειονόμον.

Ἄρθρ. 16.

Πρὶν ἢ δοθῶσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὸ δηλωτικὸν καὶ ἡ ἀναπληρωτικὴ δήλωσις, καθ' ἣν περίπτωσιν αὕτη

ἀπαιτεῖται, τὸ πλοῖον δὲν συγχωρεῖται νὰ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν. Ὁ ὑγειονόμος, ὅστις ἤθελε δώσῃ ἀδειαν ἐλευθέρως κοινωνίας, πρὶν ἢ λάβῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχ. 50—200.

Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, γενομένης ἐγκαίρως πρὸς αὐτὸν προσκλήσεως, ἀμελήσῃ νὰ παραδώσῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὰ τελωνιακά ἔγγραφα, ὅσα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 14 καὶ 15 ἀπαιτοῦνται, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ὑποβάλλονται ὡς μὴ περιεχόμενα ἐν δηλωτικῷ τινι, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ § α'. τοῦ ἐπομένου ἄρθρ. 19 τιμωρεῖται μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον τὸ ἀνχλογοῦν εἰς τὰ ἐμπορεύματα, ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν περίπτωσιν μὴτε τὸ δηλωτικὸν μὴτε ἡ ἀναπληρωτικὴ δήλωσις περιέχουν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀμελήσῃ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον δραχ. 50—200.

Ἄρθρ. 17.

Εἰς τὰ δηλωτικὰ πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα φέρουσιν οἱ ναῦται, ἢ οἱ ἐπιβάται δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμὸν. διὰ δὲ τὰς ζωοτροφίας καὶ ἐφόδια τῶν πλοίων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἰδιαιτέραν σημείωσιν, ταυτοχρόνως μὲ τὸ δηλωτικόν.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι, καθ' ὅσον τὰ ἐμπορεύματα περιέχονται εἰς δοχεῖα, κιβώτια, δέσμας, ἢ ἄλλα παρόμοια, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ σημειοῦνται τῶν τελευταίων τούτων οἱ ἀριθμοὶ, καὶ λοιπὰ συνήθη χαρακτηριστικὰ σημεῖα εἰς τὸ δηλωτικόν.

Ἄρθρ. 18.

Πᾶσα εἰσαγωγὴ τῶν, ὡς ζωοτροφῶν ἢ ἐφοδίων τῶν πλοίων σημειωθέντων, ἀπαγορεύεται, ἐν καὶ ἤθελε ζητηθῇ ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους. διὰ τὴν παράδοσιν τῆς διατάξεως ταύτης ἡ προϊστάμενη τελωνιακὴ ἀρχὴ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τετραπλοῦν τοῦ τέλους, ὅσον ἤθελον φέρει αἱ μνησθεῖσαι ζωοτροφίαι ἢ τὰ ἐφόδια τῶν πλοίων. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης αἱ ζωοτροφίαι, ἢ τὰ ἐφόδια, ὅσα ὡς ῥηθέντα ἢ παθόντα ἄλλην τινὰ παρομοίαν ἀλλοίωσιν, κατέστησαν ἄχρηστα πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν των, ὅτε ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης τοῦ πλοίου δύναται νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἡ τελωνιακὴ καὶ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ συντάξωσι πρωτόκολλον δι' οὗ νὰ βεβαιούται ἡ τοιαύτη βλάβη ἢ ἀλλοίωσις.

Ἄρθρ. 19

Ἐὰν δὲ ἄλλα ἢ πλείοτερα ἐμπορεύματα ἤθελον εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου μὴ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ δηλωτικόν, ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δήλωσιν, ἢ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν περὶ ζωοτροφῶν καὶ ἐφοδίων τοῦ πλοίου σημείωσιν, ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον. Ἐπίσης, ὅταν ἤθελον εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου προσορμισθέντος εἰς δεῦτερον ἢ τρίτον λιμένα, ἢ

ἐξετάζουσιν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐὰν ἀναχωροῦντα εἶχον λάβει τὰ ναυπηγικὰ τῶν ἐγγράφων διὰ ξένων ἐπικρατέων. Ἐὰν δὲ ἀνακαλύψωσιν ὅτι εἶχον ἀπέλθει ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας χωρὶς νὰ ἐφωδιασθῶσι μὲ τοιαῦτα ἐγγράφα καὶ μὲ δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς, ὑποβάλλουν τὸν πλοίαρχον εἰς πρόστιμον 30—100 δραχμῶν.

Ἄρθ. 42.

Ὁ πλοίαρχος, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος λιμενάρχης καὶ ὑγειονόμος, διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς χρέη, ἀναπληροῖ τὴν ὑγειονόμον ὁ λιμενάρχης καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἐὰν δὲ οὔτε ὑγειονόμος οὔτε λιμενάρχης ὑπάρχῃ διορισμένος, ἀναπληροῖ αὐτοὺς ἡ δημοτικὴ ἀρχή.

Β'. Διὰ ξηρᾶς

1. Εἰσαγωγή.

Ἄρθ. 43.

Ἐμπορος ἢ ἀγωγιάτης εἰσάγων πραγματείας διὰ ξηρᾶς, ὀφείλει ἅμα φθάσῃ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐπιστάτην λεπτομερῆ διασαφήσιν κατ' εἶδος, ποῖον καὶ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης διασαφήσεως· ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου θέτει τὸ «ἐθελωρήθη» ἐπικυρῶν αὐτὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του καὶ σημειῶν ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τοιοῦτου ἐγγράφου αὐξοῦντα ἀριθμὸν, καταχωρεῖ αὐτὸν εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπίτηδες παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως διευθύνει αὐτὰ πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Ἄρθ. 44.

Πρὶν δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, ὀφείλει ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ ἐπισκερθῇ τὰ εἰσκημιζόμενα ἐμπορεύματα καὶ νὰ παραβάλλῃ αὐτὰ μὲ τὴν διασαφήσιν, ἐν περιστάσει διαφορᾶς ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 19 καὶ 28 ὀρισθέντα.

Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην δύναται νὰ κάμῃ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν ὅσῳ ἀκόμη τὰ ἐμπορεύματα εὐρίσκωνται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο.

Ἄρθ. 45.

Εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα, ὅποια ἐπιβάλλει τὸ ἀρθρ. 36 εἰς τὸν ὑγειονόμον.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθ. 46.

Πᾶς ἔμπορος ἢ ἀγωγιάτης μέλλον νὰ ἐξάγῃ ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς, εἴτε ὑποκείμενα εἰς τελώνιον, εἴτε μὴ, ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ ξηρὰν τελωνεῖον διασαφήσιν λεπτομερῆ, καὶ νὰ ἐφωδιασθῇ, ἀποῦ πληρώσῃ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον τελώνιον, μὲ δηλωτικὸν θεωρημένον παρὰ τοῦ ὑγειονόμου. Πρὶν δώσῃ ὁ τελωνὴς τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς, ὀφείλει νὰ ἐπισκερθῇ τὰ ἐμπορεύματα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ ἀρθροῦ 28.

Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγχσιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὅποια τὰ ἀρθρα 36, 38 καὶ 40, ἐπιβάλλουν εἰς τὸν λιμενάρχην.

IV. Διατάξεις ἀρμοζόμεναι ἐπὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς.

Ἄρθ. 47.

Πᾶσα εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπλῆ ἀποβίβασις εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ ἐπιβίβασις εἰς πλοῖον, πρέπει νὰ γίνεταί ἐν γνώσει καὶ μὲ γραπτὴν ἄδειαν τῶν προϊσταμένων τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν διὰ τῶν διορισμένων θέσεων καὶ εἰς τὰς διορισμένας ὥρας· ἄλλως θεωρεῖται ὡς λαθρεμπόριον καὶ ὑποβάλλεται τὸ ἐμπόρευμα εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται, καθόσον ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὀρίζει ῥητῶς ἄλλως πως, καὶ ὅστις ἤθελε καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον στερῆται δολίως τὸ δημόσιον τῶν ὀφειλομένων τελῶν, ἐὰν ᾖ ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τέλους ἐμπορευμάτων, ὑποβάλλεται ὁ κομιστὴς εἰς πρόστιμον ἀπὸ 20 μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἄρθ. 48.

Ὅστις ἐκ τῶν πλοίαρχων, κυβερνητῶν, ἐμπόρων, ἢ ἀγωγιάτῶν παραβαίνει τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς ὀρισθέντα περὶ ἀκριβοῦς δηλώσεως τῶν εἰσχωμένων ἢ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἀπὸ 20—100 δραχμ. ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα εἶναι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τελωνίου.

Ἄρθ. 49.

Ἐὰν πλοίαρχος, ἢ κυβερνητὴς, ἔμπορος, ἢ ἀγωγιάτης ὀφείλοντες νὰ ὑπογράψωσιν εἰς βιβλία, ἢ εἰς τὰς διδομένας ἀπ' αὐτοῦς δηλώσεις, ἢ διασαφήσεις δὲν ἠξεύρωσι νὰ γράψωσι, προσκαλεῖται παρὰ τῶν ιδίων τρίτος τις γνωρίζων νὰ γράψῃ καὶ ὑπογράψῃ ἀντ' αὐτῶν. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ὑγειονόμοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, εἴτινες ἤθελον παραδεχθῇ δηλώσιν ἢ διασαφήσιν ἀνευ τῆς ἀπαιτουμένης ὑπογραφῆς, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 25—100 δραχμ. ἐκτὸς περὶ τῆς ποινῆς καταδιώξεως, ἂν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο λόγος.

Ἄρθ. 50.

Ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἐλλεῖπει ἢ ὅτι ὑπάρχει κενὸν κιβώτιον, δέσμη, βαρέλιον, ἢ ἄλλο τι δοχεῖον ἐκ τῶν δηλωθέντων, θέλει πληρόνεσθαι ἀπλοῦν τελώνιον διὰ τὸ ἐλλεῖπον, θεωρουμένου τοῦ δοχείου ὡς ἐκ τῶν μεγίστων τοῦ εἴδους τοῦ καὶ περιεκτικτοῦ τῆς ἀρίστης ποιότητος τοῦ ἐμπορεύματος, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ δηλωτικὸν περιείχε τὸ δοχεῖον· ἐὰν δὲ εἰς τὸ δηλωτικὸν δὲν σημειοῦται μήτε τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορεύματος, τότε υποτίθεται ὅτι τὸ ἐλλεῖπον ἢ τὸ κενὸν δοχεῖον, βαρέλιον καὶ λ. π. περιείχε τὸ πολυτιμότερον ἐξ ἐκείνου τοῦ εἴδους τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια συνήθως τίθενται εἰς τοιαῦτα δοχεῖα, βαρέλια καὶ λ. π. κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὸν λιμένα, ὅθεν τὸ πλοῖον ἐφόρτισεν.

Ἄρθ. 51.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ τοῦ λαθρεμπορίου θέλει λαμβάνεσθαι ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ λαθρεμπορευμένου ἐμπορεύματος, καὶ ὅταν ἡ ποινὴ αὕτη ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τοῦ προκειμένου, ἢ ὅταν τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ δὲν εὕρεθῇ, πάντες οἱ συνένοχοι τοῦ λαθρεμπορίου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν πληρωμὴν ὅλης τῆς ποινῆς, ἢ τοῦ ὑπερβαίνον-

§ 35. Τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων τοῦ γενικοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ πάντων τῶν τελωνιακῶν ἄρχων, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα, πέμπεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὰς τεθείσας παρ' αὐτοῦ προθεσμίας προαποριστικὴν ἐξελέγξιν καὶ συμπαραβάλλειν μὲ τοὺς γενικοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ.

Γενικαὶ διατάξεις.

§ 36. Οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὅποιν ἤθελον προξενήσει διὰ παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

§ 37. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἔκδοσις διπλῶν ἀποδεικτικῶν, δηλωτικῶν, διαβατηρίων ἢ ἄλλων ἐφοδιαστικῶν ἔγγραφων ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οὐδ' ἀντίγραφα τῶν τοιούτων ἔγγραφων δίδονται ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς ὑπάλληλους εἰς ἰδιώτας ἄνευ διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

§ 38. Πᾶσα παράβασις τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὰς ποινάς, τὰς ὁποίας καὶ ἐπιβάλλει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

§ 39. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἔχει τὴν ἄδειαν καὶ χρεωστεῖ νὰ μεταθέτῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τοὺς ἀρχιφύλακας τῶν τελωνείων, ἀλλὰ πώποτε δὲν θέλει συγχωρεῖ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς τὸ αὐτὸ τελωνεῖον πλέον τῶν ἑξ μηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ παραδόχης τῶν τραπεζικῶν γραμματείων
παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Β. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Γεν. ταμίαν, τοὺς Διοικητικοὺς ταμίαις, τοὺς Ἐπιστάτας τῶν τελωνείων καὶ Ἀλαττοπολιτάρχους τοῦ Βασιλείου.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4705 τῆς 17 Φεβρουαρίου 1842

ἐγκυκλίου, καθὼς καὶ δι' ἄλλων μεταγενεστέρων, σὰς ἐπροσκαλέσαμεν νὰ δέχεσθε τὰ τραπεζικὰ γραμματεία πάντοτε, ὡσάκις ἤθελαν σὰς παρουσιάσθῃ παρ' ἰδιωτῶν πρὸς πληρωμὴν, σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 19 (31) Αὐγούστου 1841, περὶ συστάσεως τῆς ἐθνικῆς ραπέζης Νόμου διαλαμβάνων ὡς ἐφεξῆς: « τὰ ταμεία ὁμοῦς τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δέχωνται (τὰ » τραπεζικὰ γραμματεία) ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομαστικῆς » ἀξίας των, ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὰς παρὰ τῶν ἰδιωτῶν » πρὸς αὐτὰ γινομένης πληρωμῆς. »

Κρίνομεν μ' ὅλα ταῦτα ἀναγκαῖον νὰ σὰς ἐπαναλάβωμεν πάλιν διὰ τῆς παρούσης τὴν διαταγὴν, τοῦ νὰ δέχεσθε ἄνευ τῆς παραμικρᾶς δυσκολίας, καὶ ὡς μετρητὰ τὰ τραπεζικὰ γραμματεία εἰς πᾶσαν πρὸς ὑμᾶς γινομένην παρ' ὁποιοῦδήποτε πληρωμὴν, ἐννοοῦμεν δὲ ὡς τοιαύτην, καὶ ὅτε πρόκειται περὶ κινήσεως κεφαλαίων ἐνεργουμένης ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ἰδίως ταμεία, κατὰ τοὺς ὑφισταμένους κανονισμοὺς. Ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸ Γενικὸν ταμείον, ὅτι πρέπει νὰ δέχεται ὡς μετρητὰ τὰ τραπεζικὰ γραμματεία, ὡσάκις ἡ εὐκολύνεται, ἢ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐκδίδῃ γραμματεία παραλαβῆς κατ' αἵτησιν καὶ πρὸς εὐκολίαν ἰδιωτῶν ἐπὶ ἄλλων ταμείων, προσκαλοῦμεν δὲ καὶ τὰ διοικητικὰ ταμεία νὰ τὰ δέχωνται ἐπίσης ὡς μετρητὰ καὶ ἐπὶ ἀπλῇ κινήσει κεφαλαίων, ὡσάκις ἐπίσης κατὰ τοὺς ὑφισταμένους κανονισμοὺς καὶ διατάξεις, ἤθελον ἔχει τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, νὰ δέχωνται χρήματα ἀπὸ ἰδιώτας ἐπὶ ἀπλῇ κινήσει κεφαλαίων.

Ἡ παρούσα κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τοὺς διοικητὰς πρὸς γνῶσιν των καὶ διὰ νὰ καταστήσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν γνωστὰ εἰς ὅλους τὰ μέτρα ταῦτα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουνίου 1842.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Θ. Σχινάς.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

γραμματέως α. τάξεως· οἱ δὲ τῆς β'. καὶ γ'. ὑπουργι-
κοῦ γραμματέως β'. τάξεως, ἀλλ' ἐπονται αὐτῶν. Οἱ
ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάται ὑπουργικοῦ γραμ-
ματέως β'. τάξεως καὶ ἐπονται αὐτῶν. Οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ ὑποεπιστάται ἐπονται τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν ἐπὶ
τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστατῶν.

Μεταξύ των βαθμολογούνται, καθ' ὅσον δὲν ὠρίσθη
ῥητῶς ἄλλως πως κατὰ τὰς μισθοδοσίας.

§. 9. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν
Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ἐπιστάται προϊ-
στάνται ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου καὶ τῶν
ὑπαγομένων εἰς αὐτὸ ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυ-
λακείων, καὶ ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμμα-
τεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὴν ὁποῖαν καὶ ἀναφέρον-
ται ἀμέσως· ὀφείλουν ὅμως νὰ δέχονται καὶ ἐκτελῶσι
τὰς ὁδηγίας τῶν ἐν περιοδείᾳ ἐπιθεωρητῶν, καὶ νὰ
ὑπακούωσιν εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῶν.

Τὰ ὑποτελωνεῖα ὑπόκεινται εἰς τὸ τελωνεῖον, εἰς τοῦ
ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται, λαμβάνουσι παρ' αὐ-
τοῦ διαταγὰς καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναφέρονται.

Ὡσαύτως εἰς τὸ τελωνεῖον ὑπόκεινται καὶ πρὸς αὐτὸ
ἀναφέρονται οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ φυλακεῖα, ἐκτός, ἐὰν δι'
εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας ἀνατεθῇ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἡ ἐπιτήρησις αὐτῶν εἰς
τι ὑποτελωνεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τότε ὑπόκεινται ἀμέσως.

Ἐκάστη τελωνιακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτη-
ρῇ ἐπιτοπίως τὰς εἰς αὐτὴν ὑπαγομένας τελωνιακὰς
ἀρχάς, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀπεσταλμένων.

§. 10. Τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων ἀπὸ τὸν ἀρ-
χιφύλακα, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, διορίζομεν
ἡμεῖς· τοὺς δὲ φύλακας διορίζει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν Γραμματεία.

§. 11. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρε-
σίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως. Οἱ
ἐπιστάται καὶ οἱ ἐλεγκταὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρμυδίου διοι-
κητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐνώ-
πιον τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ ὑποτελωνείου
εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγονται.

§. 12. Τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπιστατῶν τῶν
τελωνείων καὶ τῶν ὑποτελωνείων, τῶν ἐλεγκτῶν, τῶν
ἐπιστατῶν τῆς διαμετακομίσεως τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ
σταθμαρχῶν θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγ-
ματος.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Α'. Ἐπιθεωρηταί.

§. 13. Ἐκ τῶν ἐξ ἐπιθεωρητῶν συνήθως οἱ δύο ἐναλ-
λάξ δύνανται νὰ διαμένωσι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, οἱ δὲ λοιποὶ τέσσα-
ρες περιοδεύοντες ἀκαταπαύστως ἐπιτηροῦν καὶ ἐπιθεω-
ροῦν ὅλας τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν
φυλακείων, καὶ ἐξετάζουσιν ἂν ὅλα τὰ τῆς τελωνιακῆς
ὑπηρεσίας ἐκτελῶνται μὲ ἀκρίβειαν κατὰ τοὺς κανο-
νισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας.

Θεωροῦν τὰ βιβλία καὶ ἐξελέγχουσιν τὴν ἀκρίβειαν τῶν
εἰσπράξεων καὶ τῶν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν τελωνείων με-
τρητῶν· ἐξακριβύνουν αὐτοπροσώπως τὴν ὀρθότητα τῶν
δηλωτικῶν, τῶν διασαφήσεων, τῶν ἐκτιμήσεων, καὶ
πληροφοροῦνται περὶ τῶν γενομένων ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν
πράξεων, ἀνερευνῶντες τὴν νομιμότητα αὐτῶν διὰ παν-
τοίας ἐρεύνης καὶ παντὸς θεμιτοῦ μέσου ἐλέγχου, ἐπιχει-
ροῦν, ὅταν τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, διοικητικὰς προανα-
κρίσεις καὶ ὅποιουδήποτε τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἢ
ὑπηρετοῦ, καὶ ἐν περιπτώσει ἀσυγγνώστου ἀμελείας,
ἐξ ἧς προέκυψεν ἡ ἡδύνατο νὰ προκύβῃ ζημία εἰς τὸ
δημόσιον, ἢ ὅταν λάβωσιν ὑπονοίας βλαβεροὺς καταχρή-
σεως, δύνανται νὰ παύωσι προσωρινῶς τοὺς ὑπόπτους
ἐνεργοῦντες οἱ ἴδιοι ἢ ἀναθέτοντες προσωρινῶς εἰς ἄλλον
τινὰ τὰ χρεῖα τοῦ πανθέντος· ὀφείλουν δὲ ν' ἀναφέρουν
καὶ πληροφορῆσουν τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμα-
τεῖαν ἐντὸς 24 ὥρων.

§. 14. Περὶ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ βιβλίου τῆς εἰσπρά-
ξεως καὶ τοῦ ταμείου ὀφείλουν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ συν-
τάττουν ἀμέσως πρωτόκολλον ἀκριβές, τὸ ὁποῖον εἶναι
εἰς χρέος νὰ ὑπογράφῃ ὁ ἐπιθεωρούμενος ὑπάλληλος,
προσθέτων ἂν ἔχη τινὰ παρατήρησιν ἐπὶ τῶν διαλαμ-
βανομένων· ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως, βεβαιοῦται ἡ
ἄρνησις αὕτη διὰ δύο μαρτύρων.

§. 15. Χρεωστοῦν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ παρατηρῶσιν
ἀδιαλείπτως τὴν πρόδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπο-
ρίου, καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν
ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεῖαν δι' ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως.

§. 16. Ἄμα τελειώσωσι τὴν ἐπίσκεψιν τῶν τελω-
νείων, ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων ἐνὸς τμή-
ματος, εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑποβάλλωσιν οἱ ἐπιθεωρηταὶ
εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν γενικὴν ἐκ-
θεσιν περὶ πάντων ὅσα παρατήρησαν εἴτε περὶ τὴν ὑπηρε-
σίαν αὐτὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν κανο-
νισμῶν, εἴτε περὶ τῆς διαγωγῆς ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων.

§. 17. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἀποσέλλονται πρὸς περιοδεῖαν
ἐκάστοτε παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας,
κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ, εἰς εἰς ἕκαστον τμήμα, ἀλλ' οὐδεὶς
ἐξ αὐτῶν εἶναι ἰδίως προσδιορισμένος εἰς ἓν ἀπὸ αὐτὰ· τρεῖς
τοῦ ἔτους τοῦλάχιστον πρέπει νὰ γίνεσθαι δι' ἐπιθεω-
ρητῶν ἡ ἐπίσκεψις ὅλων τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων.

§. 18. Οἱ ἐναλλάξ διαμένοντες παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκο-
μικῶν Γραμματείας δύο ἐπιθεωρηταὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν
ἐξελέγξιν τῶν καταστάσεων, λογαριασμῶν καὶ βιβλίων,
τὰ ὁποῖα οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι διευθύνουν εἰς τὴν ἐπὶ
τῶν Οἰκονομ. Γραμματεῖαν κατὰ διορισμένας περιόδους.
Συμπράττουσι δὲ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν
τελωνείων μετὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ κλάδου τούτου.

§. 19. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ, χρεῖας τυχοῦσης, ἐπιφορτί-
ζονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
καὶ μὲ ἄλλα παρὰ τὰ ῥηθέντα δημόσια χρεῖα.

Β'. Ἐπιστάται.

§. 20. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων ὡς προϊστά-
μενοι ἔχουν τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς ὑπηρεσίας.